

בעזהש"ת

קונטרס

אור מופלא

עניני ל"ג בעומר

יו"ל ע"י

מערכת "קול התאחדותינו"

שע"י התאחדות האברכים דחסידי סאטמאר ב"ב

לרגל יומא דהילולא קדישא של התנא האלוקי רשב"י זי"ע

מזכרת הוקרה ממעמד "חינוך הטהור"
לטובת מוסדות יטב לב בארה"ק - סניף אייראפע

ג' בחוקותי י"ד אייר פסח שני תשע"א
באולם "מחזיקי הדת" מאנטשעסטער

לכל ישראל האיר בסוד תורה הבהיר

בחשכת ליל ובעיבי שחקים, חזר בעל הבית עיף ויגע עם תרמילו על כתיפו מעבודת היום, והנה כאשר כבר סוף סוף הגיע לביתו, חושך ואפילה מקדמת את פניו, כל הנרות כבר סיימו את מלאכתם ולמרבח מזלו נר האחרון שעוד נלחם על קיצו גם כבתה ע"י הרוח שהכנים בפתיחת דלת ביתו.

בעיור הממושש באפילה התחיל ללכת מפנינה לפינה, אבל בכל פסיעה נתקל בכסא או בחפצי הבית ומועד ונפל, נרעש וכעוס קם על רגליו והתלונן על הכסא שאינו עומד על מקומו והספסל שאינו עומד כסדרו, עוד שני צעדים, ונתקל בשולחן ושבר צלעותיו, כאן כבר לא שלט על נפשו והתחיל לצעוק: למה אין סדר בבית זה, ולמה אין שום דבר עומד על תילו.

ברב, כאשר שהאיר השחר, וזהרי חמה האירו ביתו מכל עבריו, פקח את עיניו, ונתברר לו שכל טענותיו תלונותיו וצעקותיו לשוא היו, כי הכל מסודר בסדר נאה, רק הוא הלך בדרך מפותל, ולא ראה את הדרך ילכון בה.

משל זו מובא בספד"ק חובת הלבבות על הליכות האדם בכל ימי חייו, כאשר נתקל בצרה או במאורע קשה והוא מלא טענות מדוע אין העולם מתנהג כאוות נפשו, ולמה אין שום דבר מסתדר כפי שתיכנן בראשו, אמנם כאשר הקב"ה מאיר עיניו, רואה ומתגלה לו למפרע שהכל הי' על מכונו והיכלו, רק הוא בשכלו הצר ונביבות דעתו נפל לבורות שיחין ומערות ופגעו הזמן.

אכן כאשר עומדים אנו לפני בוא יום הגדול יומא דהילולא קדישא של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיעועכ"א, יובן הדבר שבעתיים, כי בימים אלו מתגלה אור המופלא אשר הותיר רשב"י אחריו, אותו אור הגנוז בספר הזוהר הק' 'שהפיץ נוגהו והאיר הנתיבה גם בתקופותיה הקשות ביותר של הגלות המר בכל דור ודור.

ובזה כתב בבני יששכר לתת טעם לשבח על מנהג ישראל תורה להדליק נרות ומאורות ביום זה והוא לכבוד האור הגדול שמתחיל להתנוצץ ביום זה ל"ג בעומר, טו"ב ימים קודם מתן תורה, ולכבוד נשמת מאור התורה אשר נתגלה ביום הזה, ספרו הקדוש "זוהר" המאיר ומבהיק מסוף העולם ועד סופו, והוא מאיר לנו בגלותינו.

ובזה יובן לשמחה מה זו עושה ביום זה כי על אף שבו עלה רשב"י לשמי מרומים ונחשכו המאורות אולם מאידך גיסא עוז וחדוה במקומו כי ביומא הדין בו נוכחנו לראות את האור כי טוב ולאורו נסע ונלך, ותורתו של רשב"י מגן לנו בכל עת ועונה והיא מאירת עינינו בגו חשכת הגלות להתוודע ולהגלות שהכל על מכונו שריר וקיים.

פנינים יקרים

מקשר עצמו ברבי שמעון ולומד אצלו. (ליקוטי אמרים)

הנה רבי שמעון בן יוחאי קראוהו בוצינא קדישא כי על ידו נתגלו באיתגליא סודות התורה הוא סוד האור כי טוב הגנו בתורה. (בני יששכר)

ועל פי זה יובן מה שכתוב בזהר הקדוש כד הוה רבי שמעון בר יוחאי הוה מקוים בו וארובות השמים נפתחו, ולכאורה הא זה קללה שזמה היה מבול על הארץ, אך דהאמת הוא דבמבול כתיב ויהי הגשם על הארץ, ופרש"י ז"ל כשירדו הגשמים ירדן אם ישו בו יהיו גשמי ברכה, והם לא הטיבו דרכם והיו המבול על הארץ שנהפך הגשמי ברכה למבול חלילה, כי המקבלים הפכו אותו לרעה, לכן בימי רבי שמעון בר יוחאי ע"ה שהיה מגין על דורו והיו צדיקים הרבה בתוך הדור ההוא, היה הפסוק הנ"ל בדורו לברכה, וארובות השמים נפתחו וירד שפע ורחמים באור תורתו של רבי שמעון בר יוחאי ע"ה וחבריו, והארץ האירה מכבודם לעולמי עולמים, וכד רבי שמעון בר יוחאי מית, אפילו הפסוק ויסכרו מעינות תהום רבה שהיא טובה נהפך זה על תורת רבי שמעון בר יוחאי ע"ה שנסתם מעיינות החכמה, ולחכם יספיק הקיצור, לכן כל מוצא ה' הוא טוב וחסד. (דגל מחנה אפרים)

אך אותן הצדיקים שהיו בעלי רוח"ק כגון רשב"י וחבריו הן במדרגה שלמעלה מן הזמן כו', ובדורות האחרונים כשולמדים דברי שום תנא וחכם מדברי הקדמונים שהדבר ההוא הוא חיות ומוחיין שלו לתוך הדיבורים נקרא אתדבקות רוחא ברוחא ולכך מחיה אותו שמכניס החיות בהדברים שלכך אמרו שפתותיו דובבות בקבר שאפשר לומר זה בחינת השתטחות על קברי צדיקים כי בדבורי הצדיק שם הוא קבור וטמון החיות שלו כאמרו וזה הלומד בהכנסו עם החיות ומוחיין של הצדיק שטמן בדבריו נקרא אתדבקות רוחא ברוחא ושפתותיו דובבות בקבר. (מאור עינים)

שתולים בבית ה' בחצרות אלוקינו יפריחו, שתולים ב'בית ה' ר"ת ש'מעון ב'ן יוחאי, דמבקשים אנחנו מהבורא ית"ש דאורות הקדושים של רשב"י וחבריו ה"שתולים בבית

ר' שמעון בן יוחאי אמר חס ושלום שתשכח תורה מישראל שנאמר כי לא תשכח מפי זרעו וכו' מבואר בספרים הרמז בזה כי ל'א תשכח מפי' זרעו סופי תיבות יוחאי, מאשר כי הוא משרש נשמתו של משה רבינו ע"ה רעיא מהימנא וזכותו עומד לנו להיות לעזר לכל הבאים לטהר אשר בשם חסיד יקרא לזכך נשמתו ע"י לימוד הזהר הקדוש, ומבואר בזה"ק בזכות ספרא דא יפקון מן גלותא וזה הרמז בראשי תיבות ר'גלי ח'סידיו י'שמור בגימטריא וזה, כי הוא השמירה מעולה בכל הענינים לזכך נשמתם וזכותו עודנו עומד עמנו תמיד בבחינת צדיק יסוד עולם. (תפארת שלמה)

בראשית, ראשי תיבות א"ז תזרת ר'בי ש'מעון ב'ן יוחאי, הוא אשר שלחו אלקים למחיה להאיר עיני ישראל באור תורתו. (אגרא דכלה)

מבשרי אחזה אלוה, מבשר"י ר"ת מתורת רשב"י, אחזה אלוה. (בית אהרן)

ועל קבר רבי שמעון בר יוחאי לומדים הוזה"ק באימה וביראה ובדביקות גדולה, כי כמה נסים יארעו שם, וצריכים ללמוד הוזה"ק באימה וביראה, ואח"כ לשמוח הלב בשמחה רוחנית, ולא שום אבילות ועצבות, כי לא באלה חפץ רשב"י, והוא בדוק ומנוסה, ואח"כ נודדים נדרים ונדבות ומתפללים תפילה... שוב אודיעכם, כי היום יום א' הייתי במערת צדיקים וכו' ורשב"י ור"א בנו ושם למדתי הוזהר... (מכתב מהשל"ה הקדוש)

אם לומד על ציון הרשב"י עם חבר, אז משפיעין החכמות ורויין זה לזה ומבטלין הקליפה. (מהרצ"א מדינוב)

לימוד ספר הזהר מרומם על כל לימוד, כשגם לא ידע מאי קאמר, והוא תיקון גדול לנשמה. (עבודת הקודש)

כשלומד בגמרא אמר רבי שמעון, תיבת שמעון הוא חיות התנא, וכן שם כל האדם הוא חיות שלו, ושם הוי"ה הוא מחיה ומקשר החיות עם המוחין, והדין שאמר הוא השכל שלו דהיינו המוחין, נמצא כשלומד בדחילו ורחימו הוא

לה כי תיבת "ורפאתיו" עולה "שמעון בר יוחאי". (הרה"ק מבארנוב זי"ע)

כי מ'לך ר'זפא נ'אמן ורחום ר"ת מרון כלומר בזכות הצדיק במירון שולח השי"ת רפואה לחולי עמו ישראל. (מכתב מהגה"ק רבי שלמה זלמן עהרנרייך משמלוי זצ"ל)

וזאת היה בכוחו של ר' שמעון בן יוחאי להעלות כל הגבורות לשרשן ולהמשיך חסדים מגולים על כנסת ישראל.. ור' שמעון בן יוחאי היה תמיד מזהיר לחברייא דיליה על האחדות והי' מעלה הגבורות לשרשן על ידי תשובה והגבורות מודים להחסדים שיתגלו על כנסת ישראל.. ובימי ר' שמעון בן יוחאי לא נראה הקשת שלא נצרכו בימיו לזכות אבות שהוא היה מעלה הגבורות לשרשן בהמתקה גדולה. (מאור ושמש)

בהליכתו על קבורת הצדיק והקדוש יכול לבוא לידי בושה גדולה וביטול במציאות ממש שמתבושש מאוד בכל מעשיו ומחשבותיו אשר עשה וחשב עד היום. (צמח צדק)

בגמ' איתא (גיטין יט. וכן הוא בברכות ט. ועוד בש"ס) כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק, ולא מצינו לשון כזה על תנאים ואמוראים, י"ל דרומז דייקא על רבי שמעון שעליו נאמר בגמ' (סוכה מה.) שאמר רשב"י יכולני לפטור את כל העולם מן הדין אני ובני רבי אלעזר, ואלמלא יותם בן עוזיהו עמנו, מיום שנברא העולם עד סופו, והעיקר סופו היא בעת חבלי משיח האלו שנקראו שעת הדחק, וכדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק הלז, וכנודע בזה"ק דבהאי חיבורא יתפרנסון בגלותא בדרא בתראה, והוא שעת הדחק הלז כנזכר, ובזכותו נסמוך ונושע לנצחים ונצא מאפילה לאור גדול בביאת גוא"צ בב"א. (שער יששכר)

ה"י בעולם העליון בחצרות אלוקינו לאותן העומדים מרחוק מבית ה' שהם כמו החצר שהוא לפני הבית, "פריחו". (דברי יחזקאל)

במירון אמר: זיי זאלן שכל האבן און יעדער זאל טאן פאר זיך, מירון איז א ארט פאר אלע. עוד אמר כשחזר ממירון: נאכן צוריק קומען פון מירון האט מען שוין נישט וואס צו רעדן און בעטן און אויב איינעם פעלט נאך עפעס איז דאס א סימן אז ער איז אין מירון נישט געווען.

מי שיש לו אמונה בגדולת הקדושה של רשב"י יש לו חיוזק ע"י רשב"י, וכשם שהשי"ת הוא ה' לכל כך רשב"י לכל ואפילו לפחותים. (בית אהרן)

נתאמת לנו מאנשי אמת אשר השמחה על ציון רבי שמעון בר יוחאי היא שלא כדרך הטבע, דכתיב (משלי י"ג ט') אור צדיקים ישמח. (בני יששכר)

תניא ר' שמעון אומר מפני מה אמרה תורה כי יקח איש אשה ולא כתב כי תלקח אשה לאיש מפני שדרכו של איש לחזר על אשה ואין דרכה של אשה לחזר על איש (קידושין ב:) ידוע כי הקב"ה נקרא

איש ככתוב ה' "איש" מלחמה, ובני ישראל בחי' אשה, ובמדרש איתא דקוב"ה מחולק עם בני ישראל כי השי"ת אומר שובו אלי ואשובה אליכם, ובני ישראל אומרים השיבנו ה' אליך ונשובה, וע"ז בא אדונינו ר' שמעון בר יוחאי להמליץ טוב לישראל שדרכו של איש לחזר על אשה ולא דרכה של אשה לחזר על איש, ע"כ צריך הקב"ה להתחיל תחילה ולקיים השיבנו ה' אליך ואח"כ נקיים ונשובה. (אמירה יפה)

יש להמליץ בדרך רמז רשב"י ראשי תיבות י"ושפע ש"פע ר"ב ב"כל העולמות, שע"י זכותו הגדול נשפע כל ההשפעות טובות, גם בזכותו של רשב"י נמשך רפואה, ורמז

דברות קודש

מאת כ"ק מרן רבינו בעל ברך משה ז"ל
ל"ג בעומר תשנ"ד לפ"ק

ובאמת דבר תמי" הוא למה זכה אותו צדיק וקדוש אלקי שבימא דהילולא דיליה מתקבצים והולכים אלפים ורבבות ישראל להשתטח אצל ציונו הקדוש ואף שאר בני אדם אשר אינם אוזנים והולכים בדרך הישרה כאשר לנו למורשה והתחברו אל רשעי הדור, גם הם מתקבצים והולכים להשתטח על ציונו הקדוש של אותו צדיק התנא אלקי רבן שמעון בר יוחאי, ויתמה האדם וכי לאורו הם צריכים, ובאמת מאי נשתנה הדבר כאן.

והענין יבואר עפ"י דהאזה"ח הק' (פר' חוקת) בפסוק זאת חוקת התורה, הנה אחז"ל (ב"מ קיד:): ישראל מטמאים באהן ואין אוה"ע מטמאין באוהל, וטעם הדבר עפ"י משל לשני כלים אחת מלאה דבש ואחת מלאה זבל, שפינו אותם והוציאום לחוץ, אותה שהיתה מלאה דבש מתקבצים לה כל הזבובים והרמשים, ואותה שהיתה מלאה זבל הגם שיכנסו לה קצת מהרמשים לא יסוה לשל דבש, כמו כן האדם מישראל שמת, להיותו מלא קדושה המתוקה ועריבה, בצאת הנפש ונתרוקן הגוף יתקבצו כוחות הטומאה לאין קץ, משא"כ אשר לא מזרע ישראל להיותו משולל מהקדושה אין כל כך התקבצות הטומאה, והנה ההבדל שבו הורמו בני ישראל משאר הגוים הוא באמצעות קבלת התורה שזולת זה ככל הגוים בית ישראל, וז"ש זאת חוקת התורה, פ"י חוקה זו של הטומאה והטהרה תסובב מהתורה, כי ע"י שקבלו ישראל את התורה נעשו חטיבה של קדושה עליונה והקליפות תאבין להדבק בהם, עכ"ד.

וכן הדבר הזה הוא על האי אדמת קודש, כי במקום שאתה מוצא קדושתו שם מתקבצים כל הרמשים אשר מלאים זבל. וכן ראיתי בעיני בעת שהייתי שם (בשנת תשכ"ג) ותמהתי מאד על מה שבצד אחד נראין חסידים ואנשי מעשה מרקדין בהתלהבות אש קודש, ומצד אחר נראין שאר בני אדם מרקדין כפוחזים וריקים באופן שאינו ראוי ואינו לכבוד המקום הקדוש ההוא, והוא כדברי האוה"ח הק' הנ"ל שבמקום קדוש שם מתאחזין ומתקבצים כוחות הטומאה.

עכ"פ חסידים ואנשי מעשה ואחבנ"י האוחזים בדך הקדושה מתוך מסי"ג שהולכים לעלות לציון קדשו אין מבטלין הזמן אף רגע ומרגישים הרגש קדושה יותר משאר מקומות, וכן מספרים אלו שזכו לעלות לציון קדשו עם מרן כ"ק דודי וללה"ה בשנת תרצ"ב לפ"ק, וראו את גודל עבודת הקודש והתעוררות רבה שהיתה שם במחיצתו אשר קדושה על קדושה נכפלת.

ובזכותא דרשב"י יהיה הגאולה לעתיד לבוא, וכן נרמז ועל"ז מושיעיים בה"ד ציון סופי תיבות מרון, שם קברו של האי תנא רשב"י. (אורה ושמחה)

בזה יובנו שאנו רואים שבת ששרים את שיר הקודש "בר יוחאי" כולם מתרגשים ברגשת קודש, גם אלו שאינם יודעים פירוש מילי השיר, ואין זה אלא שיש בתוך השיר תוכי תוכות קודש, ואע"ג דאינהו לא חזי מזליהו חזיא ורגישי בנפשייהו. (תולדות ר"ש לביא זצ"ל בס"ס הילולא דרשב"י)

פזמון נאה מארץ ישראל שמסדרין בכל ערב שבת עם סדר קבלת שבת על קבר רשב"י, וחכותו יגן בעדינו ובעד כל ישראל, כי לו נאה להודות בהלל ושבח לפני מי שנאמר בעבורו נעשה אדם שזכה וויכה את הרבים, ושמעתי מחכמים גדולים שכל מי שהאיר ה' רוחו עליו אף בחו"ל והוא מאיר קבלה יגן פזמון זה. (תכלאל)

שמעתי מחכמים גדולים אנשי שם שבאו מארה"ק שכל מי שהאיר ה' רוחו עליו אף בחו"ל מנגן פזמון בר יוחאי וזה סגולה להארת הנשמה והוא מיוסד ומסודר דרך המעלות סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה מלמטה למעלה עד לראש הכתרים. (הרה"ק ר' נפתלי כ"ץ ז"ל בסידורו בית רחל)

כל ימי הספירה אנו מיחלים ומצפים ליום ל"ג בעומר שבו הרחמים גוברים. (עבודת ישראל בשם המגיד הק' ממעזריטש זי"ע)

הרה"ק רבינו עובדיה מברטנורא זלה"ה במכתבו לאחיו (בשנת רמ"ט) כותב בזה"ל: בי"ח אייר יום מיתתו דרשב"י באים מכל הסביבות ומדליקים אבוקות גדולות מלבד מה שמדליקין עליה נר תמיד וכו' שהרבה עקרות נפקדו וחולים נתרפאו בנדר ונדבה שהתנדבו למקום ההוא. (דרכי ציון)

אומרים משמ"י דהאר"ז שבל"ג בעומר עומד התנא האלקי הרשב"י על ציונו הק' ומברך לכל אחד ואחד הבאים שמה למירון לכבוד שם קדשו לשמוח שם בשמחת הילולא רבתי שלו. (הילולא דרשב"י)

ילקוט דברות קודש

מאת ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

ימי הספירה הן בגימטריא ל"ב טו"ב, עי"ש. ועל כן ביום ל"ג בעומר שבו מתאחדין ל"ב טו"ב, אנו זוכים שהל"ב נעשה טו"ב ויוצא מומאסר היצ"ר.

וזה שאנו מבקשים (בזמירות היום) תורתו מגן לנו, הוא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדינו, אדונינו בר יוחאי, שבזכות תורתו שגילה לנו הוא תורת הנסתר, שעל ידי זה שמחים עמו בזמן הזה בכל העולמות, ונעשה הילולא רבתי וחדוה עילאה לגיל ולשוש עמו, זה מגן לנו הוא מאירת עינינו, כי המלך פותח את המאסר ואומר לאסירים במאסר היצ"ר צאו ממכלי אסירתם, וזה יציאה ברוחניות, וכמו כן אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה המקום מרחם עליהם ומוציאם משבים לחושיע בישועות ורפואות ובכל מילי דמיטב, ולתת להם לב טו"ב בהרווחה, וביום הזה שהוא טו"ב ימים קודם חג השבועות, התנא קדישא ימליץ טו"ב בעדינו, שיהיה טו"ב בכללית ובפרטיות. (ל"ג בעומר תש"ס לפ"ק)

אננם עוד יש עבודה מיוחדת להפוך מדת הדין למדת הרחמים בכח חידושי תורה, וכמו שהעתיק בנוצר חסד (אבות פ"ה משנה כ) מכת"י אביו הרה"ק רבי אלכסנדר מקאמרנא זללה"ה, שמעתי אחד קדוש מדבר מו"ה שמעון מדאברמיל זללה"ה (תלמידו של הגה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק והגה"ק החוזה מלובלין זי"ע ומח"ס נחלת שמעון), לפרש הפיוט (לקל עורך דין בתפלת ימים נוראים) לגולה עמוקות בדין, כשהקב"ה רואה ח"ו דינים על ישראל ומקטריגים, מתחיל לגלות רזין דאורייתא והדינין בטלין, ואמר מורי ורבי אחי הקדוש מו"ה [הערת] צבי על הכתוב (דברים ד מג) ואת גולן בבשן למנשי, אם רואה הקב"ה שהשכחה והדינים מקטנות מתגברין על ישראל כמו (בראשית מא נא) נשני אלהים, אז הקב"ה ברוב רחמיו מגלה נו"ן שערי בינה סוד בשן, ואז הדינים נמתקין. והנה הבנתי מדברי קדשו של אחי, שדוקא על ידי פנימיות התורה נמתקין הדינים, ואנכי לא כן עמדי, רק כשמחדש איזה דבר בגמרא ובפוסקים, גם כן נמתקין הדינים, דהקב"ה חדי בפלפולא ונמתקין הדינים. ומוסיף על זה בנו בנוצר חסד שם, ואני שמעתי ממורי ורבי דודי, שהמתקת דינים הקדושים בכל דברי תורה הן, בפשט להמית עצמו על התורה, ואפילו בלא חידוש נמתקין הדינים, אבל לסתום פה המקטריגים והקליפות להכרית כל מרע, אינו אלא על ידי סודות של נו"ן שערי בינה, עיין שם בפנים הספר והדברים נפלאים.

יש לבאר סגולת השמחה באתרא קדישא במירון, והוא מסוגל לישועה. בהקדם מה שפירש בספר דרך אמת מאמר הכתוב (משלי ד כג) מכל משמר נצור לבך כי ממנו תוצאות חיים, כי אמרו חז"ל (אסתר ר"פ ס"ג) צדיקים לבם ברשותם רשעים הם מסורים ביד לבם, והלב במאסר ברשותו של יצר הרע, וזה שאמר מכל משמר שתרגמה לעשות לנפשו לשמור איבריך מכל סיג ופגם, בעיקר נצור לבך, שלא יהיה נאסר ברשותו של יצר הרע, כי ממנו מהלב תוצאות חיים לכל האברים, ואם הלב נשמר כראוי מכל סיג ופגם ממילא כל האברים נשמרים כראוי, עכ"ה. ובזה פירש א"י זללה"ה בייטב לב (פ' שופטים) מה שאנו מבקשים הוא יפתח לבינו, מן המאסר הזה, בתורתו על ידי לימוד התורה, עכ"ה.

ובבחינה זו פירש הגה"ק מבוטשאטש זללה"ה (הובא בנוצר חסד פ"ג מ"ה) מאמר הכתוב (ישעיה מט ט) לאמר לאסורים צאו ולאשר בחשך הגלו, דהכוונה על מדריגות בני אדם שלא הרגישו עדיין עריבות ומתיקות אור התורה וחיות של מצות ה', ואינם יודעים מה נעימה היא שמחה של מצוה ומה טעם יש בה, ועל כן עושים כל מעשיהם בהכרח, והם יושבים במאסר, שאין להן בן חורין אלא מי שעוסק בתורה (אבות פ"ו מ"ב), שהוא בן חורין ממכלי היצר הרע ותאוות הגשמיות והוא בחירות האמיתי, אבל לעתיד יאמר לאסורים צאו, שיצאו מתוך בחי' מאסרם הלזה וירגישו עריבות ומתיקות התורה ומצותיה, ולאשר בחשך הגלו, שיתגלה להם מתוך החשכות האור הגדול אשר יש בכל מצות ה', עכדה"ק.

והנה העיד האריז"ל (שער הכוונות ענין ספירת העומר) כי ראה בהקיץ את רשב"י עומד על קברו ביום הזה, ושומח עם השמחים בשמחתו, ומבואר בספרים כי גם בפמליא של מעלה כביכול קוב"ה ושכינתיה, שרפים וחיות ואופני הקודש, שמחים עמו בשמחתו, והוא שמחה גדולה למעלה בשמי מעל ולמטה על הארץ ולדרים עליה לכבודו של רשב"י שגילה לנו סוד נסתרים. והנה אמרו חז"ל (ברכות נח): מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיע, ובכן כמו במלכותא דארעא נהוג אשר בעת שיש שמחה בבית המלך, ניתן צו להוציא את האסורים במשמר לחפשי, וכמו שכתוב (אסתר ב יח) ויתן משאת כיד המלך, שבשביל אשר בביתו שורה שמחה נתן בעת ההוא מתנות לכל העם שבמדינה, כך במלכותא דרקיע בעת הזאת שיש שמחה קדושה בשמים, המלך הקדוש ב"ה וב"ש בעת הזאת מחלק מתנות לכל האסורים ויוציאם לחפשי, וכתב בבני יששכר (ל"ג בעומר אות א) כי מ"ט

והיתה בתחלת הבריאה התגברות מדת הדין בכפליים, שהיה חש"ד על פני תהום (היפוך אור שהוא חסד) וגם ורוח אלהים"ם (מדת הדין) מרחפת על פני המים, ועל זה ויאמר אלהים יהי אור זה משה יהי אור זה רבי שמעון בן יוחאי, שנמתק מדת הדין למדת הרחמים על ידי משה, רומז לגומלי חסדים, וגם נמתק הדינים על ידי רשב"י שהוא מאור תורת הנסתר.

וביותר מזה י"ל על פי מה שכתב במגלה עמוקות (אופן ע) כי

רשב"י הוא ניצוץ נשמת משה רבינו ע"ה, וכמו שמושה רבינו תיקן ה' ספרים בתורת הנגלה כן רבי שמעון תיקן ה' פרקים ספרא דצינעווא, וכבר מבואר כי המתקת הדינים הוא הן בתורת הנגלה והן בתורת הנסתר. ועל דבר זה רומז המדרש ויאמר אלהים יהי אור זה משה, שהוריד לנו מן השמים תורת הנגלה, [וגם רמזו בו רבינו הרמ"א ז"ל ששמו משה ועליית נשמתו לגנוי מרומים היתה ביום הזה ל"ג בעומר, וכולנו בני אשכנז נשענים עליו בפסק הלכה בתורת הנגלה], ויהי אור זה רבי שמעון בן יוחאי שגילה לנו תורת הנסתר, ובכח שני תורות אלו תורת הנגלה ותורת הנסתר נשפע לנו אור להמתיק מדת הדין למדת הרחמים.

(ל"ג בעומר תשס"ד לפ"ק)

ולבחינה נפלאה זו זכה התנא האלקי רשב"י יותר מכל חכמי דורו, שחידש כמה הלכות במשנה ערוכות בתורת הנגלה, ולכל ישראל האיר בסו"ד תורה הבהיר בתורת הנסתר, ועל כן היה גדול כחו ורב חיליה לסתום פי המקטריגים למעלה ולהמתיק הדינים מעל בני ישראל. וכן אמר רשב"י בעצמו (סוכה מה): יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין, והיינו כי בגדל כח תורתו שזכה לתורת הנגלה ותורת הנסתר ביחד, יכול אני לפטור את כל

העולם כולו מן הדין ולבטל כח המקטריגים. ודבר זה מרומז גם בשמו הקדוש, וכדמתאמרא משמיה דהרה"ק העטרת צבי זי"ע כי רבי שמעון בן יוחאי בגימטריא ידיד נפש אב הרחמן (ע"ה כ), הכוונה שעל ידי תורתו נמשך לנו רחמים גמורים ממקור העליון ידיד נפש אב הרחמן, ועל זה הדבר רומז הכתוב ישב עולם לפני אלהים, כי ישב ראשי תיבות שמו של התנא האלקי שמעון בן יוחאי, שבכח תורתו של התנא רבי שמעון יש קיום לעולם לפני אלהים, הוא מדת הדין שנמתק על ידו לרחמים גמורים.

ומעתה יתבאר היטב מה שנקרא התנא הקדוש בוצינא קדישא ומדליקין נרות ומאורות לכבודו, כי אור רומז על מדת החסד, על דרך הכתוב (בראשית א ה) ויקרא אלהים לאור יום,

ומבואר בזה"ק (בשלח דף סג.) כי בבוקר שולט מדת החסד, ובערב שולט מדת הדין. ולכן היו קוראין אותו בוצינא קדישא, להורות שבכח תורתו זוכה להפך מדת הדין לרחמים שהוא בחינת אור ויום. ועל כוונה זו שיבחו הפייטן (בזמירות ואמרתם כה לחי) לכל ישראל האי"ר בסוד תורה הבהיר כאו"ר החמ"ה מזהיר, כלומר שעל ידי שנתגלה על ידו סוד התורה לכל ישראל האיר בהשפעת מדת החסד ורחמים, כאור החמה מזהיר, שאז שולט מדת החסד בעולם. ועל זה אנו מרבין בנרות ומאורות ביום הזה לכבוד נשמת התנא האלקי בוצינא קדישא, אשר כח תורתו קאי וקיים עד היום הזה להשפיע לנו אור, ולהמתיק בעבורינו מדת הדין לרחמים גמורים.

וזהו ביאור דברי המדרש, כי הכתוב אומר והארץ היתה תוהו ובוהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים,

**ובסיום דברי אחזור עוד על דברי כ"ק
אאמו"ר שליט"א אמש (אור ל"ג בעומר)
לפרש נוסח הזמר המיוסד לל"ג בעומר, חדש
כמה הלכות הן במשנה ערוכות זה המרגיז
ממלכות אדונינו בר יוחאי, ואמר לבאר על פי
דברי המדרש רבה פר' צו (פ"ז ס"ג) אין הגליות
מתכנסות אלא בזכות משניות, וכ"ה בזהר
הקדוש (פר' ואתחנן ע"ר). דבזכות אורייתא
יפקון מן גלותא, וז"ש חדש כמה הלכות הן
במשנה ערוכות, שהתנא האלקי רבן שמעון בר
יוחאי חידש הלכות הנשנים במשניות, וזה
המרגיז ממלכות, ופי' כמו שאומרים בתפלת
ר"ה וכל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר
ממשלת זדון מן הארץ, כי בביאת הגואל צדק
יתבטל מלכות הרשעה, ולכן ע"י שעוסקים
בחידו"ת במשניות זה המרגיז ממלכות שעיי"ז
יתבטל מלכות הרשעה בקרוב, עכדה"ק.**

(ל"ג בעומר תשנ"ז לפ"ק)

עוד י"ל בטעם מה שמדליקין נרות ומאורות בהילוליה דרשב"י, בהקדם מה שכתב בבני יששכר (אות ג) כי מה שמרבין בנרות ומאורות הוא לכבוד נשמת מאור התורה הנקרא (זהר אמור ק): בוצינא קדישא, אשר נתגלה ביום הזה, עי"ש. וכונתו נראה, שהוא להורות על אור השפעת נשמת התנא האלקי בעל הילולא המתגלה עלינו ביום הזה מדי שנה בשנה. אמנם הדבר צריך ביאור מה לנו קרוצי חומר להוסיף מעצמינו הדלקת נרות ומאורות משלנו בעולם השפל הזה, אחרי שנשמתו בגבדי מרומים גבהו בישיבה של מעלה, ואינו צריך לכבודו. אכן מצאנו דוגמא לזה בבית המקדש באש המזבח, דקי"ל (יומא כא:), אף על פי שאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט, והדבר תמוה כיון שהאש יורדת ממילא מן השמים, על מה ולמה אנו צריכין לטרוח ללקט עצים ולהצית בהן אור מן ההדיוט. וביאר השל"ה

שמעון בגימטריא חיים וג' שמות הפרנסה המבוארים בכתבי האר"י ז"ל (פרע"ח שער הזמירות פ"ה) בכונת הפסוק (תהלים קמה טז) פוֹתַח אֶת יְדִידְךָ, ראשי תיבות פאי, סופי תיבות חתך שהוא בא"ת ב"ש סאל, עכ"ד. ובכן ביום הזה שמתעורר זכותו יושפע לנו חיים ופרנסה, והשי"ת יעזור דבוקתו של התנא נזכה להוושע בבני חיי ומזוני רוויחי ונחת מיוצ"ח ובשידוכים הגונים לכל הצריכים לזה במהרה ובנקל, עדי נזכה כולנו שיקויים בנו ועלו מושיעים בהר ציון (שהוא סו"ת מירון), בבית הגואל בב"א.

(ל"ג בעומר תשס"ד לפ"ק)

בראשית ברא אלהים וגו'. ובמסורה בית דבראשית רבתי. יש לפרש הענין על מעלת יום הזה ל"ג בעומר, דהנה יש לומר כי מ"ט ימי הספירה כמה מכוונים נגד מ"ט אותיות המבואר בזה"ק (תרומה דף קלט:) שיש ביחוד השם, יחודא עילאה שמע ישראל כ"ה אתון ויחודא תתאה ברוך שם כ"ד אתון, וביחד הם מ"ט אתון, עכ"ד. ומעתה כשתמנה האותיות על הסדר מתחילת שמע ישראל ל"ב אותיות, תמצא כי האות הל"ג ביחוד השם הוא האות ב' בתיבת כ"ב, והוא מרומז נגד יום הנשגב הזה ל"ג בעומר.

והנה כבר מבואר בדברינו במקום אחר (ע"י בדרושים לל"ג בעומר) בבאיור דברי הפייטן נעשה אדם נאמר בעבורך, כי בריאת האדם ומתנת התורה"ק טוב לו לאדם דווקא לשיטת רבי שמעון, ומעתה יש לומר כי מטעם זה נאמר בהתחלת התורה ב"ת רבתי שבבראשית, כי כתב באגרא דכלה (צירופי בראשית אות נה) בראשית ראשי תיבות אור תורת רבי שמעון ב"ן יוחאי אשר שלחו אלקים למחיה להאיר עיני ישראל באור תורתו, (ועיי"ע שם אות לג). הרי שזה רומז על מה שבזכות רבי שמעון נברא העולם, ובמדרש אמרו (ב"ר פ"א ס"ד) שנברא העולם בזכות התורה, וכן פירש"י (ר"פ בראשית) בראשית בשביל התורה שנקראת (משלי ח כב) ראשית דרכו. אך כבר ביארנו כי מה שזכינו להתורה"ק הוא דוקא בזכות רבי שמעון.

ומעתה י"ל כי מטעם זה כתב בתורה ב' רבתי, להורות ענין זה, דווקא לשיטת רבי שמעון שנולד ביום ל"ג בעומר (כמבואר בבני

הקדוש פ' תצוה תורה אור) כי ידוע דביקות הקב"ה בנו ואנחנו בו, ואנחנו גורמים הדביקות הגדול שיהיה לו עמנו, מכח התעוררות מלמטה אז מתעורר השפע הרבה מלמעלה. ומטעם זה אף על פי שאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט, כי בהבאת אש מלמטה מעורר האש הרוחני למעלה, עכדה"ק.

ומעתה י"ל כי מטעם זה אנו מרבין בנרות ומאורות לכבוד התנא האלקי, כדי לעשות בזה אתערותא דלתתא בהבאת אש של הדיוט מלמטה, וזוהי יתעורר האש הרוחני מלמעלה הוא אור

של התנא האלקי רשב"י, ויושפע עלינו ביום הזה השפעות טובות לרוב עלינו ועל כל בית ישראל, ועל ידי שאנו מדליקין אש מן ההדיוט יורד אש מן השמים אור רוחני במאור התורה, אור הנגלה ואור הנסתר כפי בחינתו של התנא האלקי בנגלה ונסתר, גם נשפע עלינו אש של התלהבות דקדושה להלהיב לבבות ישראל לאבינו שבשמים, כי כל מה שאנו זוכים לניצוץ הקדוש המתעורר בקרב לבבינו ונשמתנו ללמוד ולהתפלל הכל הוא בכחו ובזכותו של התנא"א רשב"י, אשר בכל ישראל הא"ר בעבר ובהווה והדליק בנו אור שלהבתיה אור של תורה אור של יר"ש להבת שלבת, ובזכותו של התנא נתלהב כל לבב איש הישראלי לאבינו שבשמים, לעשות מצוה בהתלהבות אש, וכל זה אנו פועלין במה שאנו מדליקין אש למטה ומזה מתעורר אש

למעלה. וכמו כן יורד אש מן השמים להאיר אותנו בתוך חשכינו בגשמיות, ובא אור מלמעלה להאיר בתי ישראל החשכים ולהאיר לבבות ישראל המחכים לישועה.

וכאשר אור קדושתו של התנא רשב"י חופפת עלינו, כל יהודי הזוכה ללמוד מימרא של התנא הן בנגלה הן בנסתר, הוא מרגיש איזה קשר והתרוממות הנפש אל התנא בעל הילולא, והוא שומח בשמחתו של התנא. וזכותו בודאי יגן ויושיע על כל השמחים בשמחתו, ובכן בזכותו של התנא יפקדו כל חשוכי בנים בוש"ק, ותורתו מגן לנו הוא מאירת עינינו, להאיר בנו אור, הוא ימליץ טוב בעדינו שנוכה כולנו לבנים מאירים ולדורות ישרים ומאירים, ויושפע אור לכל איש ישראל, צרכי עמך ישראל מרובים, נוושע כולנו בכל ההצטרפות. וכתב בצבי לצדיק (לל"ג בעומר) רבי

והנה זה ארבעים שנה זכיתי להיות עם כ"ק מרן אאמו"ר שליט"א במירון (ונסע אז בשנת תשכ"ג לפ"ק בוקר מעיר צפת להשתטח על ציונו הקדוש), והיה לנו סיפוק רוחני בהיותנו שמה, ומני אז השתוקק כ"ק מרן אאמו"ר שליט"א ודיבר בכל פעם בצפיה רבה מוגדל השמחה באתריה דמר שאינו מוכן לבני חו"ל, מה שנגרש שם שתי בחינות, וכמו שנגרמו ברבי שמעון הכותב (תהלים צב יד) שתולים בבית י בחצרות אלקינו יפריחו, ראשי תיבות שמעון בן יוחאי, כמבואר בדברי יחזקאל (לל"ג בעומר), דהיינו בחינת בתי גואי המשל ופחד עמו בבית ה' מבפנים על הציון, שם מתאספין מרי נפש ונשברי לב שופכים לבם כמים בדמועות שלישי לפני ה', ומחכים לישועה בזכותיה דהאי תנא קדישא, וגם בחינת בתי בראי עוז וחדוה במקומו, בחצרות אלקינו מבחוץ שמחה וחדוה עילאה בהתרוממות הנפש, והיא שמחה של מצוה שלא כדרך הטבע.

(ל"ג בעומר תשס"ג לפ"ק)

ובכן אנו שופכים תחינה ובקשה להשי"ת להוושע בזכות תנא רשב"י, וכהיום הזה התנא האלקי רשב"י ישפיע לנו מה שנרמז בבית רבתי בבראשית, שהוא כנגד ב' של כבוד מלכותו הרמזו על יום הזה ל"ג בעומר הילולא דרשב"י, ובו נכלל השפעות טובות בכל ענינים, כי בית רבתי בגימטריא אתרוג לולב הדס ערבה, ומבואר בכתבי הארז"ל (פרע"ח שער הלולב פ"א) אתרוג עם הכולל בגימטריא תורה, לולב בגימטריא חיים, ערבה בגימטריא זרע, וכן אנו אומרים ביה"ר בעת אגודת הלולב, ושם מבואר כי הדס לולב עם שתי התיבות בגימטריא חיים טובים. ובכן ביום הזה יבא עלינו כל השפעות אלו, ונוכה להשגת התורה נגלה ונסתר, להאיר עינינו בתורה"ק, כי מדרך הטבע אי אפשר לו לאדם קרוץ מחומר להשיג חכמת התורה"ק שהיא כולו רוחני, רק בחמלותו ית"ש עלינו עמד ושתל צדיקים התנאים והאמוראים בעולם השפל, והם היו מאורי אור עצם התורה"ק ולימדו את בני ישראל חק ומשפט, ובזכות קדושתם ותורתם ובפרט בזכות התנא האלקי בוצינא קדישא רשב"י אנו זוכים להשגת התורה"ק שהיא בגימטריא אתרוג"ג. גם ישפיע עלינו ביום הזה אורך ימים ושנות חיים ורפואה לכל חולי ישראל בחינת חיי"ם בגימטריא לול"ב, וגם פרנסה

יששכר אות ג), שיום זה נרמז באות ב', ברא הקב"ה את עולמו, וזכינו שהקב"ה הנחילנו את תורתו. אמנם עוד דברים בגו, דהנה בתוס' (עירובין יג: ד"ה נוח) מבואר דלצדיקים נוח להם שנבראו בעולם. והנה כבר ביארנו

דלשיטת רבי שמעון אמרינן גם בכל אחד ואחד דנוח לו שנברא, ודבר זה נרמז באות ב"ת רבת"י שבבראשית, וכתב באגרא דכלה (פ' בראשית) בית רבתי בגימטריא אתרוג לולב הדס ערבה. ובמדרש (ויק"ר פ"ל ס"ב) מבואר שהד' מינים רומז על ישראל כו', ערבה אין בה לא טעם ולא ריח, כך ישראל יש בהם בני אדם שאין בהם לא תורה ולא מעש"ט, ע"ש. אך אליבא דרבי שמעון גם להם נוח שנבראו, ולזה נאמר ב"ת רבת"י בבראשית רמז על ד' כתות מישראל, ודוקא באות ב' לרמז על התנא האלקי שנוולד ביום ל"ג בעומר, שבזכותו לא ידח ממנו נדח וגם בני אדם הדומין למין הערבה טוב להם שנבראו, וגם בשבילם ברא אלהים את השמים ואת הארץ וטוב להם שנבראו משלא נבראו.

ובכן י"ל כי בזכות רבי שמעון מגיע השפעה מרובה לכל אחד ואחד, כיון שנוח לו שנברא יותר משלא נברא. ולרמז זה כתיב (תהלים צב יג) שיתולים

בבית יי בחצרות אלהינו יפריחו, ראשי תיבות ש'מעון ב'ן י'וחאי, ובספד"ק דברי יחזקאל כתב בביאור הדברים, כי אנו מתפללין שהאורות הקדושים של רשב"י וחביריו השתולים בבית ה' בעולם העליון, בחצרות אלהינו יפריחו, שיזריחו ויופיעו גם בחצרות אלהינו, לאלו העומדים מרחוק בחצר לפני בית ה', עכדה"ק. ולפי המבואר יש לומר שזה בא להורות על סגולת היום הזה, שהוא בבחינת שתולים בבית ה', כלומר באות בית שביחוד השם, שהוא יום ל"ג בעומר, אז גדול כחו של רשב"י להשפיע מאורו גם להפשטינו עם, ומכאן זה מתנוצץ אור ושמחה לכל אחד ואחד מישראל ביום הזה הילולא דרשב"י.

תועלת השיר בהתלהבות לכבוד רשב"י

כתב בספד"ק בני יששכר (אייר מאמר ג אות ג) נתאמת לנו מאנשי אמת אשר השמחה ביום הזה על ציון רשב"י היא שלא כטבע. והיינו בהתרוממות הנפש והתלהבות גדולה. ואפשר להמליץ על זה מה שפירש רבינו הקדוש מלובלין וזלה"ה בספד"ק דברי אמת (פ' תרומה) על המשנה (שבת נא: כל בעלי השיר יוצאין בשיר, פי' יוצאין מכל רע ח"ו, בשיר על ידי שירה, ונמשכין לו יתברך בשיר, ומזין עליה, מלשון מוונות, כי כשגבורות נמתקים בא פרנסה לעולם, וטובלין במקומן, כי מצינו (סנהדרין לט.) כששאל הרשע אלקים כהן הוא וכו' במאי טבל, אהדר ליה בנורא, כי עיקר טבילא בנורא, וטובלין מטומאה בנורא בהתלהבות השיר, וזה וטובלין במקומן, עכדה"ק. נמצא על ידי שיר להשי"ת יוצאין מכל רע, ונמשכין לו יתברך ונשפע פרנסה וטובל במקומן, הכל בשיר. ויש להוסיף בשיר ראשי תיבות רבי שמעון בן יוחאי, בשיר בהתלהבות להשי"ת בל"ג בעומר יומא דהילולא דרשב"י, יוצאין מכל רע ונמשכין לו יתברך, ונטהר מטומאה, והן השפעות טובות בשמיות וברוחניות, השפעות לאוף ולנשמה ליחיד ולכלל, זכות הגדול יגן עלינו היא מאיר עינינו וימליץ טוב בעדינו אדונינו בר יוחאי.

(ל"ג בעומר תשס"ה לפ"ק)

בריוח ונחת מיוצ"ח ושידוכים הגונים לבני ישראל בחינת הד"ס לול"ב בגימטריא עם התיבות חיי"ם טובים, עוד ישפיע לנו ביום הזה זרע של קיימא לבני ישראל בחינת ערב"ה בגימטריא זר"ע, ואנו יוצאים מיום הקדוש הזה בתפלה ממעמקי הלב להתנא הקדוש רשב"י עמוד בתפלה בעדינו לרפאות נדכאי לבב, ונוכה להוביל לבתינו חיים ברכה ושלוש, ויה"ר שיפתח לנו שער בעת נעילת שער, ובצאתנו מן יום הקדוש הזה ימלא ה' כל משאלות לבבינו לטובה, ומאתרא קדישא מירון יושפע לנו כהיום שפע ברכה והצלחה וכל מיני ישועות עדי נוכה כולנו לביאת גואל צדק בב"א.

(ל"ג בעומר תשס"ד לפ"ק)

סוד נסתרים

דבר בעתו מה טוב בהתקרב ובא יום ל"ג בעומר יומא דהילולא קדישא של התנא האלוקי רבי שמעון זי"ע אשר לכל ישראל האיר בסוד תורה הבהיר, עת גילה סוד נסתרים תורת הנסתר.

ע"כ ליקטנו סיפורי קודש ועובדות נפלאים מפי מקורות נאמנים אודות בקיאותו וגדלותו של רבינו הקודש זי"ע בספר הזוהר ובענייני קבלה, אשר כידוע כל רז לא אניס ליה והיו נהירין ליה שבילין דתורת הנסתר כתורת הגגלה.

הח"ן, והיה נוהג בכל עת שהלך למקוה וירד וטבל הי' עושה תנועות שונות ומשונות בידיו על המים, ופעם שאל אותו הרה"ח ר' אלעזר האלפערט ז"ל מקראלי שיואיל בטובו לבאר לו פשר תנועות אלה, ויענהו הרב מפאביאנהו היות שאינו רוצה ליכנס למים כעוף בעלמא ורוצה לכיין כמה כוונות בסוד הטבילה המובא בסוף הוספות מהרצ"א וכדומה בשאר ספרי קבלה, על כן הוא עושה כמה תנועות משונות לסימנא דמילתא וכדומה, ודרך אגב הוסיף ואמר, הגם שיש שם כמה ענינים בסוף הוספות מהרצ"א שאין לו השגה בהם כי הם עמוק עמוק בתורת הסוד, אבל שאר הכוונות אשר הוא יכול לכיין רוצה הוא לכיין בשעת טבילתו.

ושאלו ר' אלעזר הנ"ל האם גם רבינו האב"ד בקי בענינים אלו, כי מעולם לא ראה את רבינו שיעשה תנועות כאלה בשעת טבילתו, ויענהו הרב מפאביאנהו בתמיהה, וכי יש מקום להסתפק בזה, הלא רבינו כל רז לא אניס ליה, תא ושמע מה שסיפר לי אבי הגה"ח המקובל ר' דוד אלימלך ווייס ז"ל האב"ד סיקערניצא שהי' פעם בסיגוט אצל הקדושת יו"ט ז"ל ודרכו של אבי הי' להתפלל מתוך סידור האר"י ז"ל, שהי' רב חיליה בתורת הח"ן והי' מתפלל עפ"י כוונות האר"י, וכשחלץ תפילין דרש"י קודם שהניח תפילין דר"ת יצא אבי מביהמ"ד לזמן קצר וכאשר חזר הרגיש

במעלליו יתנכר נער

עודו בצעירותו עסק רבינו בחכמת הנסתר, ובשיעור קומתו הרוחנית רכש ידיעה עצומה גם בספרי קבלה על אף היותו בחור צעיר לימים, אלא שהסתיר מאוד את ידיעותיו בענינים אלו כדרך הצדיקים.

ומעידים תלמידי רבינו שבעיר סאטמאר שמעו כמה פעמים מפ"ק של רבינו ז"ל שאמר: "הכרתי בחור אחד בן שלש עשרה שנה שהי' בקי בכל כתבי האר"י ז"ל", ומעולם לא פירש על מי ירמזון מיליו ומי היה אותו בחור נפלא שהיו סתרי תורה נהירין ליה. אך תלמידי רבינו הרגישו כי עליו בעצמו יסובבו הדברים, ומחמת ענוותנותו הסתיר חזותו של הבחור המופלא.

בדומה לזה היה מספר הרה"ח ר' ליפא פרידמאן ז"ל שפ"א תחת אחד השיחים התרעם רבינו לפניו על אחד שהי' מגלה סתרי תורה ברבים, ואמר רבינו, כי בהיות עוד הלה עולל ויונק כבר הכרתי בחור צעיר לימים שהי' בקי בחכמת האמת ומעולם לא נשמע מפיו דבר מסתרי תורה.

בימי כהונתו של רבינו ז"ל בעיר קראלי יצ"ו היה גר שם הגה"צ ר' שלמה דוב ווייס זצ"ל אב"ד פאביאנהו וסיקערניצא, והוא היה ת"ח גדול ועובד ה', וגם היה לו ידיעה בחכמת

ימים נוראים

מיום חמשה עשר באב היה מתחיל ללמוד שיעור קבוע בכל יום בתיקוני זוהר כשהוא מעוטף בטליתו ומעוטר בתפילין דר"ת ומשלימו עד יום הכיפורים, והיה הלימוד הזה בתנועה מיוחדת בהתעוררות גדול וברגש אש קודש, וכמה פעמים הקול נשמע מחדרו החוצה כד גנוחי גנח וילולי ולל בבכיות גדולות ואנחות שוברות לב בשעת אמירת התיקון^ז, והשומעים רעדה אחזתם מאימת יום הדין ונכנסו בלבם הרהורי תשובה וחרטה.

ומספרים זקני החסידים בשנות צעירותו של רבינו שאז היה דרכו להסתיר מאוד את לימודיו אף בזוה"ק, היה סוגר את עצמו בחדר לפנים מחדר גם בעת אמירת התיקונים, אלא שמחמת חום שבשלהי דקויטא היה פותח לפעמים החלון מעט, ואז היו מתקבצים חסידים ואנשי מעשה לשמוע לימודיו מאחורי החלון, ושמעו הדברים יוצאים מפה קדשו בנעימות ובמתיקות נפלאה.

בעת עמדו בבית ה' בלילות בחודש אלול ה' רגיל לעסוק בקביעות יותר בספרי קבלה בהסתר בחדרו מוצנע מעין הרואה, וביותר ה' עוסק אז בסידורי האריז"ל, ופעם נשארה הדלת פתוחה ונכנס חסיד אחד ליקח איזה ספר משם ומצא את רבינו עוסק בפע"ח ופניו פני להבים, ורבינו הקפיד עליו ואמר לו טול את שלך קח ולך, והרבה פעמים כשהרגיש שאחד נכנס לחדרו בעת עסקו בתורת האמת היה מכסה את הספר במטפחת.

הוא עובדא באחד ממוצאי שבתות בחודש אלול, שרבינו חפש את הספר פרע"ח ולא מצאוהו, ונזכר ששכחו בשעראן ספרינגס (שהי' רבינו ז"ל רגיל לנסוע לשם בימי הקיץ), והיה לו מזה עגמת נפש וצער רב, ועמד שם אברך אחד שהציע לרבינו כי הוא מוכן ומזומן לשום לדרך פעמיו ולנסוע מהבא להתם להביא את הספר לרבינו ז"ל, ונהנה רבינו ז"ל מאוד מזה, וכשחזר האברך מדרכו כבר האיר השחר ונכנס לבית רבינו ז"ל ומצא את רבינו עדיין לבוש בבגדי שבת והשטריימל חבוש פאר על ראשו ועומד ומצפה בכליון עינים על הספר, וקבלוהו ממנו בשמחה ובצהלה.

איך שהבחור יואל הוא רביה"ק ז"ל עומד על מקומו וראשו רכון על גבי סידור האר"י ומעיין ומתעמק בו, וכשנתפס רבינו שמעיין בסידור האר"י ז"ל אזיל סומקא ואתי חיוורא, ושאלו אבי ז"ל הכי מבין אתה על הדברים בסידור הזה שעיינת בו, וענהו רבינו ז"ל כי יש דברים שמבין ויש כמה ענינים שאינו מבין, ובחנו אאמו"ר באותן ענינים שאמר רבינו שהוא מבין ונתפעל מרוחב בינתו ועומק השגתו, והדברים שאמר רבינו עליהם שאינו מבינם היו באמת קשי ההבנה, ובכל פעם שסיפר אבי ז"ל עובדא זו ה' מתרגש ומתלהב ודמעות נשרו מעיניו, ואמר הלא הילד הזה לא למד חכמה זו מרבי ומורה, ורק מעצמו השיגה ועלה ונתחכם בחכמה זו, הרי זה הוכחה ברורה לקדושתו של הבחור הצעיר הזה ובהירות שכלו הזך ותפיסתו החדה והעמוקה, שקדושת נשמתו מודעת לו רזי תורה.

וסיים הרב מפאביאנהו: ומזה תבין כי רבינו האב"ד במוחו הבהיר אינו צריך לשום תנועות בטבילתו, כי הוא סוקר כל הכוונות בסקירה אחת, משא"כ אנוכי שלא באתי לידי מידה זו צריך אני לעשות תנועות שונות ומשונות לסימנא ולזכרון.

מענין לימודו בחכמת האמת בצעירותו ראוי לציין שרבינו בעצמו רימז בשו"ת דברי יואל (חלק ח"מ סימן קל"ט) וזל"ק: ונהירנא כד הוינא טליא טרם שראיתי זה בשם הגדולים, התבוננתי בענין א' בספר חסד לאברהם אשר לפי דעתי אי אפשר ליישבו, וחשבתי לנפשי שבוודאי איזה טעות סופר שם, ואמרתי אז זאת לאחד מתלמידי והראה לי שכן הוא בשם הגדולים המעיד על רוב הטעותים שבו, עכ"ל, (וידוע שספר חסד לאברהם הוא אחד מספרי קבלה העמוקים).

שיעוריו בחכמת האמת

בעת שהיה עוסק בלימוד ספרי קבלה שהיה עפ"י רוב אחר חצות הלילה בראש אשמורות, היה סוגר דלתות חדרו על בריח

אמירת ד"ת ביום הפורים ניגש לפניו בחר אחד כשמקטרתו בפיו ועישן לפניו, אמר לו רבינו: "עד מתי עשנת בתפילת עמך, אונזערע תורה'ס זענען תפילות אויף אידישע קינדער", עד מתי אתה מעשן בתוך תפילותי].

הרה"ח ר' סענדער דייטש ז"ל כותב בספרו "בוצינא קדישא" וז"ל: פעם בדברות קודש בס"ש האריך רבינו לבאר הענין מה דאיתא במדרש חז"ל תורה שנתן הקב"ה למשה ניתנה לו מ"ט פנים טהור ומ"ט פנים טמא, המובא בכמה מקומות בחז"ל, ואלו ואלו דברי אלוקים חיים, לאחר סיום הדברי תורה אמר לי הרה"ח ר' יושע הערש גליק ז"ל, אלמלי הייתי מגלגל הרבה שיחות עם רבינו כמוכם, הייתי מעיז לשאול את רבינו מדוע נקטו דווקא המספר של מ"ט פנים, אבל אני לא הרהבתי עוז לשאול את רבינו ענין הנ"ל, עד שהגיע פרשת שלח שנת תשכ"ה כשנסענו בצוותא חדא עם רבינו לארה"ק, כאשר טייל רבינו על סיפון האניה ואני הקטן הלכתי לצד רבינו, הרהבתי עוז לשאול את רבינו פשר הדבר מדוע נקטו רבותינו ז"ל דווקא מ"ט פנים טהור ומ"ט פנים טמא, ואמר לי רבינו: "זה ענין של פנימיות" ויותר לא אמר דבר, וגם אני החרשתי ולא הרהבתי לשאול יותר, עכ"ד.

נסתר בהסתר

עם כל בקיאותו בספרי חכמת האמת עוד בימי בחרותו, הסתיר רבינו את ידיעתו בענינים אלו, ובשנים שלפני המלחמה לא היה מזכיר בתוך החידו"ת אף את ספר הזוהר אלא היה אומר שאיתא בספרים בשם הזוה"ק או שהיה אומר שדברי הזוה"ק מועתקים בחק לישראל וכדומה, ופעם נפלט מפ"ק באמצע התורה איזה דבר בשם ספר אלימה (מהרמ"ק ז"ל), ונרתע תיכף ומיד ואמר שמובא בספרים הקדושים.

אך לעת זקנתו אחר שקבע משכנו בארה"ב, שינה את טעמו והיה מזכיר בתוך הד"ת את דברי הזוה"ק, וכמ"פ אמר ענינים שלמים מתוך ספר הזוה"ק בעל פה, וכן משאר

ומנעול, והיה מקפיד שהבחור המשמש ילך לישון ולא יתבונן במעשיו, אבל לפעמים כשהציצו מן החרכים ראוהו עוסק בספרי הח"ן בהתלהבות ופניו הטהורים בערו כלפידיים, וכן היה כמה שנים שהיה דרכו לעיין בעת האכילה בספרי קבלה, כגון בספה"ק פרע"ח או ספר הפרדס מהרמ"ק ז"ל או ספר שערי אורה להג"ר יוסף גוטלקיה ז"ל וכדומה, והיו לו אז שיעורים קבועים בספרים אלו בכל יום באמצע האכילה, ובאם נכנס המשמש לחדרו היה רבינו סוגר את הספר עד שיצא.

סיפר הרה"ח ר' יושע גליק ז"ל מקראלי, שפע"א בעת ההקפות אמר רבינו ד"ת והציבור לא הבינו דבריו, ונכנס הרה"ג ר' משה ווערצבערגער ז"ל דומ"ץ בארשיווא, מתלמידיו הגדולים והחביבים של רבינו, ושאלו את רבינו על פשר הדברים, והראה לו רבינו בסידור האריז"ל שע"פ דבריו יובנו הד"ת שאמר, אך ברבים לא היה יכול להאריך מזה, וכן קרה פעם בשעת ההקפות שהיה רעש גדול, ונזרקה מפ"ק: "איניני אומר תורה, כי בלאו הכי אין כאן למי לומר תורה".

וככה אירע פע"א בארה"ב שהגה"צ ר' נפתלי הירצקא העניג ז"ל אבדק"ק שארמאש, נגש פעם לרבינו אחר עריכת השולחן ואמר לרבינו שזה עתה עסק בספה"ק פע"ח, ושם מצא מרומז את כל המשך הד"ת שאמר רבינו על שולחנו הטהור, והן מכוונים לסודן של דברים, ונתחווירו פני רבינו בהתפעלות על מה שהרגיש בדבר.

ביומא דפוריא כטוב לב המלך ביין נכנס יין יצא סוד, אז גלה טפח מגודל מעלת אמירת תורתו, ופע"א ביום הפורים שנת תשי"ט התבטא ואמר: "דעם שבת ביי שלש סעודות האב איך עפעס געזאגט, עטץ זאלטס נישט מיינען אז ס'איז עפעס אזא פשוט געזאגעכץ, ס'איז אַ גרויסע בחינה", ויהי לפלא.

[אגב, ידוע שפע"א בעיר אורשיווא אמר רבינו להראש הקהל ביום הפורים: "ווייסטו דען נישט אז ווען איך זאג תורה בין איך מתפלל אויף אידן", כע"ז אירע פעם שבאמצע

הזוה"ק דימה בנפשו כי לפי הבנת הענין יש צורך גדול להרחיב את הדיבור בחכמה זו, והיה לו ברור שכעת יאריך רבינו בזה, אבל רבינו ז"ל נעצר ברוחו וסבב את הענין ולא יצא מגדרו.

ופעם אחת ביום הכיפורים לפני תפילת מוסף נכנס אחד מהמשב"ק לחדרו של רבינו להזכיר איזה ענין, וכאשר פתח הדלת ראה שרבינו החזיק בידו ספר קטן, וכשהרגיש בו רבינו הסתיר את הספר בתוך בתי זרועות מלבושו, שלא ירגיש באיזה ספר הוא עוסק כעת.

וסיפר הרב החסיד המפו' ר' חנני' יו"ט ליפא שווארץ ז"ל שהיה בעצמו נוכח לראות כאשר נכנס פעם למעון רבינו אחר סעודתו וראה שבשעת אכילתו הוא עוסק בספרי קבלה, ומאד היה נזהר שלא יתוודע לשום אחד מזה חוץ מהמיוחדים שבחבורה החסידים הגדולים בעלי מדרגה ובעלי שם.

בקיץ תשכ"ז עסק רבינו עם תלמידיו בסידור ספרו הקדוש "על הגאולה ועל התמורה", והביא רבינו שם בסי' ק"ג את דברי הזוה"ק פר' ויצא בענין סכנת הדירה בירושלים, וצוה רבינו להכותב והמסדר שיעיין במפורשי הזוה"ק מה שכותבים על דברי הזוה"ק הנ"ל, והראה לו רבינו בארון הספרים שורה שלימה עם מפורשי הזוה"ק וספרי קבלה, והוציא משם כמה ספרים והניחם מן הצד ואמר לו הנח ספרים אלו ואל תעיין בהם כי דרכם לבאר את הענין עפ"י עומק הסוד, ואין אני מביא מדבריהם לפני ההמון, ותעיין רק בספרים אלו המבארים גם ע"פ פשטן של דברים (עיי"ש שהעתיק מכמה ממפורשי הזוה"ק בזה).

אין לי עסק בנסתרות

בספריו ובתשובותיו הי' רבינו משתמש מלהשיב מענינים הנוגעים לתורת הח"ן, וכאשר שאלו אותו מענינים כאלה היה משיב שאין לו עסק בנסתרות, וכן כתב רבינו בתשובה לתלמידו כ"ק אדמו"ר מתולדות

ספרי חכמת האמת, אבל עכ"ז היה מסתיר ידיעתו הרחבה בעניני קבלה, ואף שהיה מוכיר מספר הזוהר ושאר ספרי קבלה כנ"ל לא הזכיר רק דברים הנוגעים לעניני מוסר והלכה וכדומה אבל לא דברים נסתרים מכבשנו של עולם.

במשך שנות חייו מעולם לא דיבר רביה"ק בתורת הח"ן ומעולם לא נשמע קולו בבואו אל הקודש לדרוש ברבים דבר ולא חצי דבר מעניני קבלה, מלבד פעם אחת בעת שהי' רבינו בארה"ק בשנת תרצ"ב והפצירו בו חכמי המקובלים דשיבת "בית אל" שיואיל לדרוש להם מעניני קבלה, ואחרי הפצרות רבות נעתר לבקשתם, אך ביקש מכל הנלוים אליו שלא ישתתפו בעת שלומד השיעור בקבלה, ואעפ"כ נשארו שם כמה מבני החבורה הרה"ח ר' לייבעלע פאשקעס ז"ל, והרה"ח ר' יעקב יוסף לעפקאוויטש ז"ל (אביו של הרה"ח ר' פרץ לעפקאוויטש שליט"א, שעשה עצמו כישן ורבינו לא רצה שיעוררו אותו), ונשארו שם בפנים בהיכל הישיבה בשעה שדרש רביה"ק, ואחרי השיעור הביע ר' קלמן ווייס את תמיהתו לפני ר' לייבעלע ע"ה, על שרבינו דיבר באתגליא בחכמת האמת, השיבו ר' לייבעלע שעדיין אין זה סתרי תורה כי אם ענינים קרובים לזה, וסתרי תורה ממש לא היה רבינו נוהג לדבר ברבים, כדרך הצדיקים שהסתירו חכמה זו.

היה זה אחד מעוצם נפלאותיו של רבינו ז"ל עד כמה היה הצנע לכת והצליח להסתיר השגותיו בדברי כבושים שכבשם עתיק יומין, ומעולם לא גילה השגותיו הנוראים והנפלאים, והגה"צ ר' שמעון ישראל פאזען זצ"ל אבדק"ק שאפראן אמר פעם שמי שיש לו יד ושם בענינים אלו כמעט שאי אפשר לו לכבוש א"ע שלא ישמיע מפיו עכ"פ חלק מהשגותיו, ורק מוח עצום כרבינו ז"ל היה יכול לעצור במילין ולכבוש ולהסתיר מאחרים השגותיו הנפלאים בכל ימי חייו, וכן הפליא הגה"צ המקובל רבי מנחם שלמה טויב זצ"ל האדמו"ר מקאלוב בעמח"ס חקל תפוחין, ואמר שהרבה פעמים כשהתחיל רבינו ז"ל לומר מאמרים מדברי

בתיקוני זוה"ק המקור לשלשת הענינים ברוב בקיאותו.

אבל בכל זאת לא הסכים ר' מענדל ואמר לו שמזה שרביה"ק מסתירו רואים שלא ניחא ליה שתלמידיו יתעסקו בצעירותם בעניני קבלה, לאחר זמן נסע ר' מענדל לסאטמאר וביקר את רביה"ק וסיפר לו ר' מענדל את הדברים שהיה לו עם הרב ממאטע-סאלקע, רבינו רצה לבטל את הענין כדרכו בקודש, ואמר לו: וכי מה אתה חושב שאמרת לי, הרי אלו היו דברים פשוטים, תא שמע ותווכח שאין זה קבלה כלל, ורבינו התחיל להגיד לו את הענין, אך באמצע דבריהם נכנס המשב"ק הרה"ח ר' פייבוש אשכנזי ז"ל לקרוא את רבינו לסדר קידושין, ונשתיימה השיחה, וכשחזר רבינו לביתו שאל את ר' מענדל במה דברנו מקודם, ענה לו שדיברו אודות השלושה הענינים הנ"ל, אמר לו רבינו: "שוי, ס'איז נישט וויכטיג" והתחיל לדבר מענינים אחרים.

אין מגלין אלא לצנועין

זעירון אינן שזכו לבוא בסוד ה' ורבינו יעסוק אתם בקדשים וידבר אתם בתורת הקבלה, ואמרו זקני החסידים שכפי הנראה היה רבינו עוסק הרבה בעניני קבלה עם תלמידו החביב הגה"ח ר' לייבעלע פאשקעס ז"ל שיצק מים על ידי רבינו בימי נעוריו, והוא היה עייל בלא בר בבית רבינו, וכמה פעמים בעת עריכת השולחן היה נראה שרבינו מרמו לו מענינים אלו שהיה מדבר עמו ענינים שלא היו מובנים ע"פ פשוטן, והכירו שטובא גניז בדבריו.

בשנת תש"ד כשקול המלחמה כבר נשמע במחנה ומפני הצרות והגזירות הוכרח רבינו לברוח על חג הסוכות לעיר גרויסווארדיין, ואז בהיות רבינו בגאסווארדיין נתפרסם קצת בין החסידים כי רבינו עוסק בספרי קבלה הנצרכים לעבודתו הקדושה בהקפות וכדו', כי כדרך צדיקי אמת הסתיר רבינו את לימודיו בספרי ח"ן, ובני אדם לא ידעו שרבינו עוסק בסתרי

אהרן זצ"ל, ששאל את רבינו אם לומר בליל שב"ק לסעודא בהדה, והשיב רבינו בזה"ל: מי אנוכי להשיג בנסתרות, וכפי הנראה בסידורים ובדברים הקדושים זלה"ה משמע לומר בליל שב"ק בהדה לשון נקבה וביום בהדיה לשון זכר, עכל"ק (והיא לו נדפסה בשו"ת דברי יואל אור"ח סי' ה').

כמו כן כותב רבינו להנ"ל בתשובה (שם סי' ל' אות ז') בדבר מה שאומרים ביה"ר אחרי אמירת תהלים ותטה לב המלכות עלינו לטובה, חל"ק: אבל עוד דברים בגו שהוא סובב על מדת המלכות העליונה כידוע ליודעי ח"ן, ואין לנו עסק בנסתרות, אבל בוודאי יש בזה סוד כמוס, כאשר הוא בכל התפילות שנתייסדו ברוח הקודש, ואנחנו לא נדע, אלא אומרים על דעתם וכוונתם ואין לשנות מדבריהם, עכל"ק.

כע"ז כותב רבינו (שם סי' ט') בענין קריאת הנשיא בחודש ניסן בזה"ל: ועכ"פ אין בקריאת הנשיא ע"פ נגלה כלל, אלא ע"פ סודן של דברים כידוע ליודעי ח"ן, ואנחנו לא נדע אלא עושין הכל על דעתם וכוונתם וכו', עיי"ש.

וסיפר הרב החסיד המפואר ר' חנני' יו"ט ליפא שווארץ ז"ל שפעם נפגש רבינו עם הגה"צ ר' חנני' יו"ט ליפא גאטליב זצ"ל אבד"ק מישקאלץ בעמח"ס יגל יעקב, והלה אמר לרבינו דרוש ארוך בתורת הנסתר והמתיק סוד עם רבינו באריכות בעניני קבלה, ואחר כל השיחה אמר לו רבינו בענוותנותו: "אין לי עסק בנסתרות".

סיפר הרה"ח ר' מנחם מענדל פרידמאן ז"ל שפע"א כשהיה אברך צעיר אחר חתונתו והיה גר במאטע-סאלקע (בזו"ר ה' חתן בעיר מאטע-סאלקע) הציע לו הרה"צ המקובל ר' יחזקי' פיש ז"ל האב"ד דשם שילמוד עמו בחברותא תורת הח"ן, ר' מענדל לא רצה באומרו שהוא תלמידו של רביה"ק מסאטמאר ושם לא לומדים קבלה, אמר לו הגה"צ ממאטע-סאלקע: וכי מה דעתך שאין הרב מסאטמאר עוסק בקבלה, אני יודע בבירור שהוא בקי בעניני קבלה רק הוא מסתירו מעין אנוש, הנה אנכי שאלתי ממנו ג' ענינים בעניני קבלה לדעת מקור מוצא להם, והראה לי על אתר

אשר זעליג מרגליות ז"ל אחר התפילה בדרכו לביתו, ובאמצע הדרך רמז רבינו לשאר האנשים שהיו שם שיתרחקו קצת, ובכל הדרך המתיק רבינו סוד עם הריא"ז על ענין מסובך בחכמת האמת, אח"כ שאל אחד החסידים את הריא"ז במה היה המדובר, והשיב לו שזה כמה שנים ששאל במכתב לאחד מגדולי הצדיקים בענין סידור הקערה בליל הסדר שלפי דעתו עפ"י חכמת האמת היה צריכים לסדר הקערה שלא ע"ג המצות, כ"א בסמוך לו מן הצד, וכ"ה בסידור הרש"ש, אבל כל הצדיקים מתלמידי הבעש"ט נהגו לסדרם ע"ג המצות ממש, והמקובל הנ"ל השיב לו תשובה ארוכה בזה, ובעת שאל שאלה זו לרבינו, ורבינו השיב לו על אתר ע"פ חכמת האמת בפשטות לאמיתה של תורה, ושאלו להריא"ז הלא אין רבינו מפורסם כ"כ בגדולותו בנסתרות כ"א בנגלות, וענה הריא"ז שכל מה שיודעים מגדולתו של רבינו בנגלה הוא מעט מזער מגדולתו בחכמת האמת, וכששאלו מדוע אינו מפרסם הדבר, ענה שדין גרמא שרבינו מדבר עמו בענינים אלו מפני שבטוח שלא יפרסם אותו, ואם יפרסם הדבר יחדל רבינו לדבר עמו בזה, וסיים הריא"ז: החסידים אינם מכירים את רבם, לא בגדולותו העצומה, ולא בצדקתו האמיתית.

פע"א שאל חסיד אחד את הריא"ז לדעת אם רבינו ז"ל בקי גם בנסתרות יען שאינו מדבר אף פעם מחכמת האמת וענה לו הריא"ז כמתמיה ומתרעם, הלא רבינו הוא גאון בחכמת האמת.

כפי הידוע היה רבינו ז"ל מקושר בעבותות אהבה עם הגה"צ ר' יונתן שטייף זצ"ל אבדק"ק עדת יראים וויען שהיה לו יד ושם בחכמת הקבלה, (ובהספידו עליו קרא עליו את הפסוק: "צר לי עליך אחי יהונתן") וכשהיה בא מפעם לפעם לבקר את רבינו היה רבינו ממתיק סוד עמו, והיה שח עמו בעניני תורת הנסתר שעות ארוכות, והגה"צ מהר"י שטייף זצ"ל היה מהיחידים שרבינו היה ממתיק סוד עמהם בעניני חכמת הנסתר. (כן סיפר נכדו ני"ו שהיה נוכח כמ"פ בעת ביקוריו של זקינו הגר"י ז"ל

תורה, ועכשיו כשנסע לגרויסווארדיין והמשמשים ארזו את חפצי רבינו ז"ל ליקח מסאטמאר לגרויסווארדיין, ושכחו ולא ידעו לארזו את הספרים שרבינו היה עוסק בהם, וכשהגיע רבינו לגרויסווארדיין וראה שהוא מחוסר ספרים חשובים הנצרכים לו, שלח את תלמידו החביב הרב החסיד ר' לייבעלע פאשקעס זצ"ל שיחזור לסאטמאר ליקח את הספרים, ומקורבי רבינו אמרו שיודעים שיש איזה שליח שיכול להביא הספרים, אמנם רבינו לא הסכים ששום אחד יביא ספרים הללו בלתי ר' לייבעלע, כדי שלא יתוודעו באיזה הספרים הקדושים הוא עוסק, וגם ר' לייבעלע לא רצה להרחיב את הדיבור מזה והי' נראה מדבריו כי הי' אלו ספרי ח"ן שרבינו למד בהם כעת, והיה מעדיף את השתיקה בענין זה.

כשהיה רבינו עוד אב"ד בארשיווא היה בא לעתים לבקר בעיר סאטמאר והיה אכסנייתו בבית הרה"ח ר' קלמן ווייס ז"ל ושם היה רבינו ז"ל מתייחד שעות ארוכות עם הרה"ח המפו' ר' יוסף סופר סת"ם ז"ל שהיה לו יד ושם בחכמת הקבלה, והיה רבינו משתעשע אתו כמה שעות רצופות, ואמרו אז שכפי הנראה עסקו בעניני קבלה וחכמת הנסתר.

גם עם הרה"צ ר' חיים יעקב סאפרין ז"ל האדמו"ר מקאמארנא היה רבינו מעמיק בסוד שיח בחכמת הרמז, והיה רח"י אומר שהרבה ענינים בחכמת הרמז שהציע בפני הרבה מגדולי המקובלים, היה רבינו היחידי שהאיר לו עינים בהם.

וכן הרה"צ ר' חיים ערלאנגער ז"ל מלוצען שהיה לו ידיעה בחכמה זו היה לו פתחון פה בענינים אלו לפני רבינו ז"ל, והיה מספר בהתפעלות מקומתו של רבינו בחכמה זו. [אגב, ר' חיים הנ"ל נתקרב לרבינו ז"ל בהיות רבינו במדינת שווייץ אחר המלחמה, ורבינו הראה לו חיבה יתירה, וגם נתן לו הסכמה לאחד מספריו].

בהיות רבינו בארץ ישראל בשנת תשי"ט נתלווה אליו פעם הרה"צ המקובל ר' ישעי'

בהם מזמן שלא נתחדש לו דבר בזה, רק על האגרות קודש של הרמח"ל שיצא אז לאור עולם בפעם הראשונה נעצר ועיין בזה במתינות וביקש שיארוזו לו הספר באמרוכלתו וספר זה לא ירד מעל שולחנו ימים רבים אח"כ, ובשנת תשכ"ז השתטח על קברו של הרמח"ל והשעין את ראשו על המצבה בדביקות נפלא.

כאשר הדפיסו אידרא בשנת תשכ"א את הספה"ק עטרת צבי מהרה"ק ר' צבי הירש מזידיטשוב זי"ע הביאו לרבינו ז"ל את ספר הזוהר שהיה שייך להרה"ק בעל עטרת צבי זי"ע, והיה מעוטר

בהגהותיו בגליונות הספר בכת"ק, וכאשר ראה רבינו את כת"ק של הרה"ק מזידיטשוב זי"ע אורו עיניו הטהורים, וכהרף עין עבר על כל גליונות הספר, והראה תיכף באצבעו איזה הגהות שכבר נדפסו בספר עטרת צבי ואיזה הגהות שלא נדפסו עדיין, והנוכחים נשתוממו על המראה לראות בקיאותו המבהילה של רבינו בספר הקבלה העמוק עטרת צבי.

וכאשר ביקש

המו"ל מרבינו שיתן לו הסכמה על הדפסת הספר וההגהות, נתרגש רבינו ואמר, שלעון יחשב ליקח הסכמה מבני דורינו על דברי קדושי ישראל מדורות הקודמים, ואין זה אלא לבזוץ הצדיקים הקודמים.

וראה לשון קדשו של רבינו בהסכמתו לספה"ק צבי לצדיק להרה"ק מזידיטשוב זי"ע, במכתבו להרה"צ ר' ישעי' אשר זעליג מרגליות ז"ל וז"ל: "והעיקר מה שביקש הסכמה על כתבי רבינו קודש הקדשים בעל עטרת צבי זלה"ה וכו', בלא"ה תמהתי בזה וכי כת"י רבינו

אצל רבינו, ובהיותו ילד קטן לא הסתיר א"ע ממנו).

הרה"ח ר' מענדעלע ראטענבערג ז"ל מקאלוב בן הגה"צ מהר"י מקאסני ז"ל סיפר שהעיד לפניו הגה"צ ר' שבתי ליפשיץ זצ"ל ראב"ד ארשיווא מח"ס סגולת ישראל וש"ס, שרבינו בהיותו עוד אברך צעיר לימים כשנתקבל לאבד"ק ארשיווא, הכיר הוא בעת דברו עמו שהוא בקי בחכמת הקבלה.

כשביקר הגה"צ ר' דוד יונגרייז זצ"ל ראב"ד ירושלים ת"ו, בשנת תש"כ בארה"ב לטובת בניני העדה

החרדית בירושלים, ביקר אצל אחד האדמו"רים ונוסב השיחה ביניהם בעניני קבלה שהראב"ד היה בקי טובא בזה, ושאלו האדמו"ר הנ"ל האם בירושלים יש לו אחים לדעה בחכמה זו, והשיב לו הראב"ד ר"ד יונגרייז הלא עיה"ק ירושלים היא מלאה חכמים ומקובלים וגם יש שם ישיבות מיוחדים ללימוד הקבלה, ושאלו האדמו"ר הנ"ל הכי גם הגאב"ד של העדה החרדית בירושלים (הוא רבינו) בקי בחכמה זו, נענה הראב"ד כמתמיה: הלא

הרב מסאטמאר כל רז לא אניס ליה ובקי הוא בנגלות ובנסתרות, וכשסיפר אח"כ הגר"ד זאת לרבינו נתחייך רבינו ולא ענה כלום.

בספרן של צדיקים

קבלת רמח"ל - בשנת תשי"ט כשהיה רבינו ז"ל בארץ ישראל נכנס לפניו המו"ל שהו"ל את ספרי הרמח"ל בהוצאה מחודשת והביאם לרבינו ז"ל במתנה, רבינו עבר על כל הספרים בשטף דף אחר דף וראו שהיה רגיל

תנועותיו היו מכירין שהוא מיוחד יחודים בכל עת, אף שרבינו התאמץ מאוד להסתיר מעשיו, והקפיד אם הרגיש עוקבים אחר מסתוריו, אבל כל חכמי לב היו רואין ומכירין שהוא עוסק בענינים נסתרים, אבל לא עמדו על סודו ולא ירדו לסוף דעתו.

ואמר פעם רבינו שבלימוד חכמת האמת, הלימוד בעצמו אינו דוגמת שאר לימודים, והעיקר הוא פירות הנושרים מהלימוד מה שמכוונים בכל תנועה ותנועה שיהיה בקנה אחד עולה ע"פ חכמת האמת, וזו היתה עבודת רבותינו הק' תלמידי הבעש"ט הק' זי"ע שכל מעשיהם ופעולותיהם היו מכוונים ע"פ תורת האמת, ולא המדרש עיקר אלא המעשה.

גם בעת עוסקו בעבודת התפילה או בעבודת המצוות לא היה רבינו מעיין בסידורי האריז"ל ברבים, זולת בזמנים מיוחדים היה פותח את סידור האריז"ל של ר' שבתי ז"ל, והיה זה בראש השנה בעת תקיעת שופר היה סידור האריז"ל פתוח לפניו, וגם בתפילת מוסף בר"ה בשעה שאמרו הציבור ונתנה תוקף היה מתבונן בסידור האריז"ל בכוונת כתר, (כשהגיע רביה"ק לארה"ב על ראש השנה שנת תש"ח לא היה לו עדיין סידור האריז"ל משלו ועבר אז הרה"ח ר' מרדכי לייב טירנויער ע"ה את הגשר של ויליאמסבורג לשאול את הסידור מהגה"צ ר' יעקב האלבערשטאם האדמו"ר מטשאקאווע זצ"ל), וכן ביוהכ"פ בשעה שאמרו הקהל סדר העבודה, וכן בלילי פסחים בעת הסעודה.

אולם העידו עליו חכמי המקובלים שבירושלים, שהכירו בתנועותיו שבכל עת ורגע הוא מיוחד יחודים נוראים, והיה דרכו בקודש שהיה רגיל להעביר את ידיו ג' פעמים על מצחו ושוב העבירם ע"ג עיניו ועל פניו ולבסוף העבירם על הדיוקנא קדישא, ואמרו שבוזה הוא מיוחד יחודי הדיוקנא קדישא, וכן בשעת תקיעת שופר היה עושה תנועות נפלאות מאוד, וכן בעת הנחת תפילין ראו הכל שהוא עוסק ביחודים נוראים שאז ראו בחוש שרבינו עוסק בענינים רמים ונשגבים מבינת אנוש בדביקות נפלאה, שהיה עושה תנועות

מן העטרת צבי זלה"ה צריך להסכמות, ובפרט אחרי שכבר יש בידו הסכמות מכמה גדולי הדורות שלפניו ובתוכם מכ"ק אבא מארי הגה"ק זצלה"ה, והאיקר אצטרף אני השפל להיות כמו שר המסכים לדבריהם זלה"ה, ואין זה אלא זלזול לצדיקי הדורות שלפניו וכו'.

לפלא לציין שרבינו מתאר את הרה"ק מזידיטשוב בשם "רבינו קודש הקדשים" ורבינו ז"ל היה אומר שזקיניו מרן הייטב לב זי"ע מביא וקורא בספריו את העטרת צבי בשם "רבינו" על אף שלא היה מתלמידיו ואף קודם שראהו, מ"מ בעבור שעסק הרבה בספרו הקדוש ראה את עצמו כתלמידו וע"כ קראו בשם רבינו, ומאחר שגם רבינו קוראו בהסכמתו בשם "רבינו קודש הקדשים" נראה שהוא ג"כ מהאי טעמא שהיה מחשיב א"ע כתלמידו מספריו הקדושים שעסק בהם.

כמו כן עיין רבינו הרבה בחומש היכל הברכה מהרה"ק מקאמאראנא, וכשיצא לאור החומשים הנ"ל בארה"ב ונכדו של הרה"ק מקאמאראנא הביאו לפני רבינו הפליג מאוד בשבחו, וכשהלה שאל לרבינו אם הוא מבין בפירושי העמוקים בתורת הקבלה, השיב לו רבינו בענוות קדשו: "איך האב געמיינט דערמיט צו זאגן אז ס'האט שיינע גרויסע ליכטיגע אותיות", וכך הסב את השיחה לענין אחר.

גם טרם שנדפסו החומשים בארה"ב ביקש רביה"ק מהרה"ח ר' שלום לויפער נ"י שינסה לחפש לו את החומשים האלו כמו כן ידוע שבשעת קריאת המגילה היה פתוח החומש הנ"ל לפני רבינו על הבימה בכדי שיוכל לעיין בו באמצע הקריאה.

ביחודא שלים

אף שרבינו לא גילה השגותיו, אולם החכם שענינו בראשו היה יכול להבחין ולהרגיש בכל הנהגותיו ותהלוכותיו בקודש שהם מכוונים עפ"י כתבי האריז"ל, וכן בכל

חג הסוכות

בחג הסוכות כשבירך על הד' מינים היה עובד את עבודתו הקדושה בנענועים עם הד' מינים בסוכתו, והיה שולח את כל האנשים לחוץ והיה מתבודד בסוכתו והדלת סגרה אחריו, ושני חסידים צעירים ה"ה הרה"ח ר' חיים טירנויער ע"ה והרה"ח ר' זלמן לייב שענהברוין ע"ה מגדולי חסידי רבינו עמדו והציצו מן החרכים בתוך הסוכה וראו שספר פתוח לפני רבינו ורבינו מתנענע עליו בכל כוחו, וכאשר גמר רבינו את עבודתו הטמין את הספר בתוך הסוכה שלא ירגישו ויצא מן הסוכה, ונכנסו החסידים שנפשם איזוהתה לדעת איזו ספר החזיק רבינו בעת עבודתו, ולקחוהו ממקום מחבואו וראו שזה ספר הכוונות להאריז"ל, כמו"כ העיד אחד המשמשים שראה פעם איך שרבינו הטמין את סידור האריז"ל תחת מעילו, בעת אשר ירד לסוכתו לברך על הד' מינים.

בעת עבודת הנענועים בהלל בביהמ"ד, לא הי' לפניו סידור האריז"ל, אך עבד עבודתו הק' שעות ארוכות בעינים עצומות, וע"ז השתוממו כל חכמי לב, ובהיות רבינו בחג הסוכות שנת תש"ד בגרויסווארדיין בא הגה"צ המפ"ר ר' יהודה ראזנער זצ"ל אבדק"ק סעקעלהיד לשמוע אל הרינה ואל התפילה, וכשראה עבודת הקודש של רבינו בעת הנענועים הביע ברבים השתוממותו על עבודה הנפלאה הלזו.

בחג הסוכות שנת תש"ו כשרבינו ז"ל היה דר בירושלים בא הגה"צ ר' מרדכי חיים מסלאנים ז"ל לראות את עבודת הנענועים של רבינו, אח"כ אמר שאין זה חידוש מה שרבינו מכון כוונות הנענועים, כי הלא יש עוד אחרים שהם ג"כ יודעים לכוון כוונות האריז"ל, אבל החידוש הוא מה שהוא יכול להעמיק במחשבותיו זמן ארוך כל כך, ובלשונו: "ער קען אזוי לאנג האלטן קאפ".

וסיפרו אלו שהיו שם שראו את הגה"צ ר' מרדכי חיים ז"ל שהיה עומד ומתבונן בעבודת הנענועים של רבינו ז"ל, ומעיניו זלגו דמעות מרוב התרגשות, ובאמצע הנענועים נתרגש ר' מאטל ואמר: "ער קלערט הויך".

בשתי ידיו הטהורים ע"ג ראשו, והגביה ידיו למעלה מראשו במהירות, וחזר ומניחם פעם אחר פעם, ומוליכם ומביאם למעלה למטה, וכשהניח ידיו ע"ג הקשר, הרים מיד את ידיו עד שהיה נראה כאילו מהפך בגחלים ונכווה, ושוב הגביה ידיו עוד הפעם, וכן הגביה היארמולקע פעם אחר פעם, וקלסתר פניו היה משתנה לכמה גוונים פושט צורה ולובש צורה, וככה נמשך משך איזה רגעים עד שנטל ידיו.

ואף מארי דרוזין חכמי המקובלים שבירושלים כשהתבוננו על עבודת הקודש של רבינו בעת הנחת התפילין בהיותו יושב בירושלים המה ראו כן תמזהו ואמרו שמעשיו מוכיחין שמייחד בזה יחודים נוראים שגם הם לא עמדו על סודו, וכשאחד מהם הרהיב עוז בנפשו בהיותו מקורב לרבינו ושאל ממנו לגלות לו הכוונות שיש לו בעת הנחת תפילין, נתחייך רבינו וענה לו: "דאס איז נישט פאר די היינטיגע מוחות", ולאז כל מוחא סביל דא, ומי יבוא בסוד ה'.

היודעים והמבינים היו מרגישים לפעמים שרבינו מבקש תחבולות להתנהג בענין מסויים ע"פ קבלה, באופן שלא ירגישו הרואים, ולדוגמא בליל שב"ק אחרי התפילה היה לפעמים מחפש תחבולה, והקיף את השולחן אשר לפני ה', והיה עושה עצמו כאילו מבקש שם ספר וכדומה, לפי שבכתבי האריז"ל יש ענין עפ"י סוד להקיף את השולחן בליל שב"ק לפני הסעודה, וכן היו בהרבה ענינים כאלה, ולפעמים כאשר שאלוהו טעמו על איזה ענין שנהג בו, היה מלביש את הדבר בטעם פשוט והיה מכס את טעמיו הכמוסים אתו.

מה עמקו מחשבותיו בעת אכילת הדגים בליל שב"ק שהיה עושה אז תנועות שונות, שהיה מסדרם ומעבירם בתוך הקערה ממקום למקום, ופניו הק' היו משתנים לכמה גוונים פושט צורה ולובש צורה, והקפיד שלא יהיה אז רעש בביהמ"ד ואף אירע הרבה פעמים שהכה בידו על השולחן להשקיט את הקהל מה שלא עשה כן בשום פעם בעת הסעודה מלבד בשעת אכילת הדגים.

משונות, ופע"א ביום הפורים כשהיה הגה"צ ר' יונתן שטייף זצ"ל מיסב על שולחנו של הגה"צ רמ"מ מסטראפקוב זצ"ל והיה מבושם מאוד נענה הגה"צ מהר"י שטייף זצ"ל ואמר: תנו לי עוד כוס יין, ואגלה לכם הכוונות שהרב מסאטמאר מכון בעת אכילת הפערפל בליל שבת, אך הגה"צ מסטראפקוב לא הניחו לדבר ולגלות טמירין.

ופעם אמר הגה"צ מהר"י שטייף זצ"ל לנכדו, אם רוצה אתה לראות מי שמייחד יחודים ומכוון כוונות האכילה, לך והתבונן במעשי הרה"ק מסאטמאר בעת אכילת הביצים ובצלים בסעודת יום ש"ק, ותראה איך הוא חותך את הביצים ומסדרם סביב הקערה וכו', ושם תראה מה זה אכילה בכוונה ויחודים.

העיד הרה"ג ר' חיים טירנויער ז"ל שהסתופף בצל קדשו של רבינו עוד בצעירותו באורשיווא, שהרגיש אז בעת שרבינו היה מזמר מזמור לדוד בסעודת יום ש"ק, שהיה מזמר אך טוב וחסד והפסיק מעט ואח"כ המשיך ירדפוני וכו', ובסעודה שלישית היה משלב ביחד אך טוב וחסד ירדפוני וכו', והיה זה לפלא בעיני השומעים, ופעם הרהיב בנפשו לשאול את רבינו על ככה, והשיב לו רבינו טעם הדבר לפי שסופי תיבות של א"ך ט"ב וחס"ד בגימטריא כ"ו, כמספר שם הוי"ה ב"ה, וכן ראשי תיבות של א"ך ט"ב ו' חסד י' רדפוני בגימטריא כ"ו, ועל כן אני מכוון לשלב שני הצירופים, ולכן אני אומר פעם כה ופעם כה.

הגה"צ מראחוב ז"ל בעל ליקוטי מהרי"ח היה פעם בליל שב"ק סמוך על שולחנו הטהור של רבינו ז"ל בהיותו עוד אברך צעיר לימים, ואחר השולחן אמר הגה"צ מראחוב, יותר נתפעלתי מאכילת הדגים שלו, ובלשונו: "דאס פיש עסן געפעלט מיר זייער".

וידוע שפע"א כשישב רבינו בשולחנו הטהור ולידו ישב הגה"צ ר' אברהם שלמה כץ זצ"ל אבדק"ק ריסקווא ורב דקהילתינו, וכשעסק רבינו בעבודתו הק' באכילת הדגים כדרכו שאל לו הגה"צ מריסקאווא זצ"ל אם אין בזה משום בורר בשבת שהרי ידוע מספה"ק שיש אנשי מדע שבעת אכילתם הם עוסקים בבירור הניצוצות הק' מתוך המאכלים, והשיב לו רבינו בדרך צחות: "ריסקווא'ער רב, שבת זענט איר אויך עוסק אין בוררות" (כידוע שהיה דיינא רבא ונחית לעומקא דדינא, וכשנבחר רבינו לישיב על כסא הרבנות בעיר סאטמאר, היה הגה"צ מריסקאווא אחד מהבוררים שעמדו מצד רבינו זי"ע, ובהזדמנות אחרת ענה רבינו על שאלה זו בדרך מליצה: "ניצוצות אין בהם ממש" (כלשון חז"ל שבת מ"ג).

הגה"צ ר' יונתן שטייף זצ"ל אבדק"ק עדת יראים וויען שהיה לו יד ושם בחכמת הקבלה, ובעת שראה עבודת רבינו באכילת הדגים אמר: אותי אין הוא מצליח להטעות, כי אני מבין על מעשיו, ובלשונו: "מיך פאפט ער ניקס".

כמו כן היה לו עבודה מיוחדת בעת אכילת הפערפל שהיה עושה בהם תנועות

לא כתבנו כאן אלא מעט מזער ורבות יסופר מעניני עבודתו הנפלאה בכל עניניו, ועד כמה עמל כל ימיו להסתיר השגותיו הנפלאות מעיני כל, וזעירין היו בדורות הללו שעמדו על סודו והכירוהו בעומק מעשיו, כי רובם ככולם לא ירדו לסוף דעתו, ואף חכמי לב לא השיגוהו, שביליו במים רבים ועקבותיו לא נודעו.

הביאו ברכה אל תוך בתיכם!

וואס טוט א איד...
ווען ער דארף א ישועה
ווען ער דארף אויסבעטן א רפואה
ווען ער וויל זעהן נחת פון זיינע קינדער

בדוק ומנוסה...

פארגעסט נישט פון די הייליגע פישקע
פון מוסדות יטב לב דרב"י ד'סאטמאר בארה"ק
להחזקת אלפי עניי ארץ ישראל
מלמדי תשב"ר וכלי הקודש בארה"ק

צדקת רמבעה"נ
אלקא דמאיר ענני

פראבירט דאס אויס
וועט איד אונז אײביג דאנקבאר זיין

צו פאקומען אדער אויסליידיגן אונזער פישקע

ביטע רופט: 07791574636

זמירות ל"ג בעומר

מזכרת הוקרה ממעמד "חינוך הטהור"

לטובת מוסדות יטב לב בארה"ק - סניף אייראפע

יום ג' פרשת בחוקותי - י"ד אייר פסח שני
באולם "מחזיקי הדת" מאנטשעסטר

ניגון בר יוחאי

בר יוחאי נְמַשַּׁחַת אֶשְׂרִיד שָׁמֶן שִׁשׁוֹן מַחְבְּרִיד:

בר יוחאי נְמַשַּׁחַת אֶשְׂרִיד שָׁמֶן שִׁשׁוֹן מַחְבְּרִיד:

בר יוחאי שָׁמֶן מַשַּׁחַת קֶדֶשׁ, נְמַשַּׁחַת מְּמֻדַּת הַקֶּדֶשׁ,
נִשְׁאַת צִיץ נֶזֶר הַקֶּדֶשׁ, חָבוּשׁ עַל רֹאשׁוֹ פֶּאֶרֶד:

בר יוחאי נְמַשַּׁחַת אֶשְׂרִיד שָׁמֶן שִׁשׁוֹן מַחְבְּרִיד:

בר יוחאי מוֹשֵׁב טוֹב יְשֻׁבָּת, יוֹם נִסְתָּה יוֹם אֲשֶׁר
בְּרַחַת, בְּמַעְרוֹת צוּרִים שְׁעַמְדָּת, שֵׁם קִנִּית הוֹדֶד
וְהִדְרֶד:

בר יוחאי נְמַשַּׁחַת אֶשְׂרִיד שָׁמֶן שִׁשׁוֹן מַחְבְּרִיד:

בר יוחאי עֲצֵי שִׁטִּים עוֹמְדִים, לְמוֹנֵי יְדוֹד הֵם
לְוֹמְדִים, אֹר מִפְּלֹא אֹר הִיקוֹד הֵם יוֹקְדִים, הֵלֵא
הִמָּה יוֹרֵד מוֹרֶד:

בר יוחאי נְמַשַּׁחַת אֶשְׂרִיד שָׁמֶן שִׁשׁוֹן מַחְבְּרִיד:

בר יוחאי וְלִשְׁדָּה תְּפוּחִים, עֲלִית לִלְקֹט בּוֹ מְרַקְחִים,
סוֹד תּוֹרָה בְּצִיצִים וּפְרָחִים, נַעֲשֶׂה אָדָם נֶאֱמַר
בְּעִבּוּרֶד:

בר יוחאי נְמַשַּׁחַת אֶשְׂרִיד שָׁמֶן שִׁשׁוֹן מַחְבְּרִיד:

בַּר יוֹחָאִי נְאֻזְרֶת בְּגִבּוֹרָה, וּבְמִלְחָמָת אֵשׁ-דָּת
הַשְּׁעָרָה, וַחֲרֹב הוֹצֵאתָ מִתְּעָרָה, שְׁלֶפֶת נֶגֶד צוֹרְרֶיךָ:

בַּר יוֹחָאִי נְמֻשְׁחָת אֲשֶׁרֶיךָ שָׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶיךָ:

בַּר יוֹחָאִי לְמָקוֹם אֲבִי שִׁישׁ, הִגַּעַת וּפָנִי אֲרִיָּה לִישׁ,
גַּם גָּלַת כּוֹתֶרֶת עַל עֵישׁ, תְּשׁוּרִי וּמִי יִשׁוּרֶךָ:

בַּר יוֹחָאִי נְמֻשְׁחָת אֲשֶׁרֶיךָ שָׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶיךָ:

בַּר יוֹחָאִי בְּקֶדֶשׁ הַקִּדְּשִׁים, קו יָרוֹק מִחֲדָשׁ חֲדָשִׁים,
שִׁבְעַ שְׁבָתוֹת סוֹד חֲמֻשִׁים, קִשְׁרֶת קִשְׁרֵי שֵׁין קִשְׁרֶיךָ:

בַּר יוֹחָאִי נְמֻשְׁחָת אֲשֶׁרֶיךָ שָׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶיךָ:

בַּר יוֹחָאִי יוֹד חֲכָמָה קְדוּמָּה, הַשְׁקֵפֶת לְכַבּוּדָּה
פְּנִימָּה, שְׁלֹשִׁים וּשְׁתֵּים נְתִיבוֹת רֵאשִׁית תְּרוּמָּה, אֶת
כְּרוֹב מְמוֹשַׁח זִיו אֹרֶךְ:

בַּר יוֹחָאִי נְמֻשְׁחָת אֲשֶׁרֶיךָ שָׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶיךָ:

בַּר יוֹחָאִי אוֹר מִפְּלֹא רוֹם מַעֲלָה, יֵרֶאת מְלָהּבִיט כִּי
רַב לָהּ, תַּעֲלוּמָה וְאֵין קוֹרֵא לָהּ, נִמְתָּ עֵין לֹא תִשׁוּרֶךָ:

בַּר יוֹחָאִי נְמֻשְׁחָת אֲשֶׁרֶיךָ שָׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶיךָ:

בַּר יוֹחָאִי אֲשֶׁרִי יוֹלְדֶתְךָ, אֲשֶׁרִי הָעַם הֵם לוֹמְדֶךָ,
וְאֲשֶׁרִי הָעוֹמְדִים עַל סוֹדְךָ, לְבוּשֵׁי חֲשֹן תִּמְיֶיךָ
וְאוֹרֶיךָ:

בַּר יוֹחָאִי נְמֻשְׁחָת אֲשֶׁרֶיךָ שָׁמֹן שִׁשׁוֹן מִחֲבָרֶיךָ:

ניגון ואמרתם כה לחי

ואמרתם כה לחי, רבי שמעון בר יוחאי:
ואמרתם כה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

ואמרתם כה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם כה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

איש אלקים קדוש הוא, אשרי עין ראתהו, לב חכם ישכיל
פיהו, אדונינו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם כה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

ברוך הוא מפי עליון, קדוש הוא מהריון, מאור גליל
העליון, אדונינו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם כה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

גבור ואיש מלחמה, בדת תורה תמימה, מלא מדע
וחכמה, אדונינו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם כה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

דרש כל תעלומות, בעז ותעצומות, עלה מעלות רמות,
אדונינו בר יוחאי:

ואמרתם כה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם כה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

הַחֶבֶא בְּתוֹךְ מַעֲרָה, מִפְּנֵי הַגִּזְרָה, שֶׁם לָמַד סֵתְרֵי תוֹרָה,
אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

וְשֵׁם נִבְרָא מֵעֵין לוֹ, וְחֲרוּב לְמַאֲכָלוֹ, מַה טוֹב חֶלְקוֹ וְחֶבְלוֹ,
אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

זָכַר צְדִיק לְבִרְכָּה, דִּין רִיכָא וְבֵר רִיכָא, זָכָה רַבִּים וְזָכָה,
אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

חֲדָשׁ כַּמָּה הִלְכוֹת, הֵם בְּמִשְׁנָה עֲרוּכוֹת, זֶה הַפְּרָגִין
מִמְּלָכוֹת, אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

טִהַר אֶת עֵיר טְבִרְיָה, עָשָׂה אוֹתָהּ נִקְיָה, הוֹדוּ לוֹ מִשְׁמִינָא,
אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

יָדַע כָּל הַנִּסְתָּרוֹת, דְּבִרְיוֹ עוֹשִׂים פִּירוֹת, בְּטִל כַּמָּה גִּזְרוֹת,
אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

כָּל יָמָיו אֲשֶׁר חָיָה, אוֹת הִקְשִׁית לֹא נִתְּיָה, כִּי הוּא אוֹת עוֹלָם
הָיָה, אֲדוֹנֵינוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחֵי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

לְכֹל יִשְׂרָאֵל הָאִיר, בְּסוּד תּוֹרָה הִבְהִיר, כְּאוֹר הַחֲמָה
מִזְהִיר, אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

מְקוֹם בָּחַר בְּשִׁמְיָא, עִם הַנְּבִיא אַחֲיָה, זֶה מִבְּנֵי עָלְיָה,
אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

נִחְמַד מְאֹד לְמַעְלָה, זָכָה לִיקָר וּגְדָלָה, כֶּתֶר עָלְיוֹן לוֹ נִגְלָה,
אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

סִינֵי סִינֵי לוֹ נִקְרָא, אָרִי שְׂבַח־בּוֹרָה, מִמְּנוּ תֵצֵא תּוֹרָה,
אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

עָשָׂה שְׂבָעִים תְּקוּנִים, יְקָרִים מִפְּנִינִים, בָּם תִּקֵּן הָעָלְיוֹנִים,
אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

פָּתַח אֶת פִּיו בְּחֻכְמָה, הוֹצִיא אוֹר תַּעֲלוּמָה, תִּקֵּן זִהְרֵי חֲמָה,
אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

צְדִיק יְסוּד הָעוֹלָם, גָּלָה מִדְּרַשׁ הַנֶּעְלָם, יָכוֹל לִפְטוֹר הָעוֹלָם,
אֲדוֹנֵנוּ בֵּר יוֹחָאִי:

וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי: וְאִמְרַתֶּם כֹּה לְחִי, רַבִּי שְׁמַעוֹן צְדִיקָאִי:

קולו זמר עריצים, והכרית את הקוצים, והציל הלחוצים,
אדונינו בר יוחאי:

ואמרתם בה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם בה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

ראה פניו מאירים, בשבתו עם חברים, עת גלה סוד
נסתרים, אדונינו בר יוחאי:

ואמרתם בה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם בה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

שלוש רב על משכבו, מה יפיו ומה טובו, דובר אמת
בלבבו, אדונינו בר יוחאי:

ואמרתם בה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם בה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

תורתו מגן לנו, היא מאירת עינינו, הוא ימליץ טוב בעדנו,
אדונינו בר יוחאי:

ואמרתם בה לחי, רבי שמעון בר יוחאי: ואמרתם בה לחי, רבי שמעון צדיקאי:

ניגון אמר רבי עקיבא

אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם
מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים.
ואומר, מקוה ישראל יי, מה מקוה מטהר את
הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

